

AL

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε.
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION
D' ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL

No 20
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΕΤΕ
1972

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION D'ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL

No 20
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1972

No 20
ETE 1972

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛΙΣ PAGE

SOMMAIRE

Καλαμπάκα - Τρίκαλα - Καρδίτσα	4	Kalambaka - Trikala - Karditsa
Οικογενειακά και Άλλα . . .	8	Nouvelles de la Famille
Οί άγιογράφοι του Άγιου Βαρνάβα	11	Les peintres sacrés de St. Barnabé
Ποιός είναι Ποιός στα Άσπρα Σπίτια	14	Qui est Qui à Aspra Spitia
Τής μέρας τὰ καμώματα . . .	17	Evénements d'un jour (en grec)
Φωτορεπορτάζ	18	Le reportage illustré
Ό μετασχηματισμός του άλουμινίου	21	La transformation de l'aluminium
Ό Γίγας	27	Le Géant (en grec)
Μουσείο στο Μετρό	28	Musée dans le métro
Ή Λέσχη μας «Μεδεών»	30	Notre Club «Médéon»
Σταυρόλεξο	34	Les mots croisés (en grec)

AL REVUE — ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Έκδίδεται ανά τρίμηνον

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ

Άλουμίμιον τής Ελλάδος Α.Β.Ε.Ε.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Γιάννης Βασιληάς

Νηρέως 84, Άσπρα Σπίτια Βοιωτίας

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τ. Φ. Κωνσταντινίδης

Περικλέους 41, Άθήναι

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ

Ι. Μακρής Α.Ε.

Παράδεισος Άμαρουσίου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Διαφημίσεις «ΤΡΙΤΩΝ» Ε.Π.Ε.

Βουκουρεστίου 27α, Άθήναι

AL REVUE

Publication trimestrielle

PROPRIETAIRE — EDETEUR

Aluminium de Grèce S.A.C.I.

RESPONSABLE DE LA REDACTION

Yannis Vassiliás

Niréos 84, Aspra Spitia, Béotie

RESPONSABLE DE L'IMPRIMERIE

T. F. Konstantinidis

Perikleous 41, Athènes

IMPRIMEE PAR

J. Macris S.A.

Paradissos Amaroússiou

PUBLIEE PAR

Publicités «TRITON» Ltd.

27a rue Voukourestiou, Athènes

Στό εξώφυλλο : Ίστιοπλοία στον κόλπο των Άσπρων Σπιτιών.

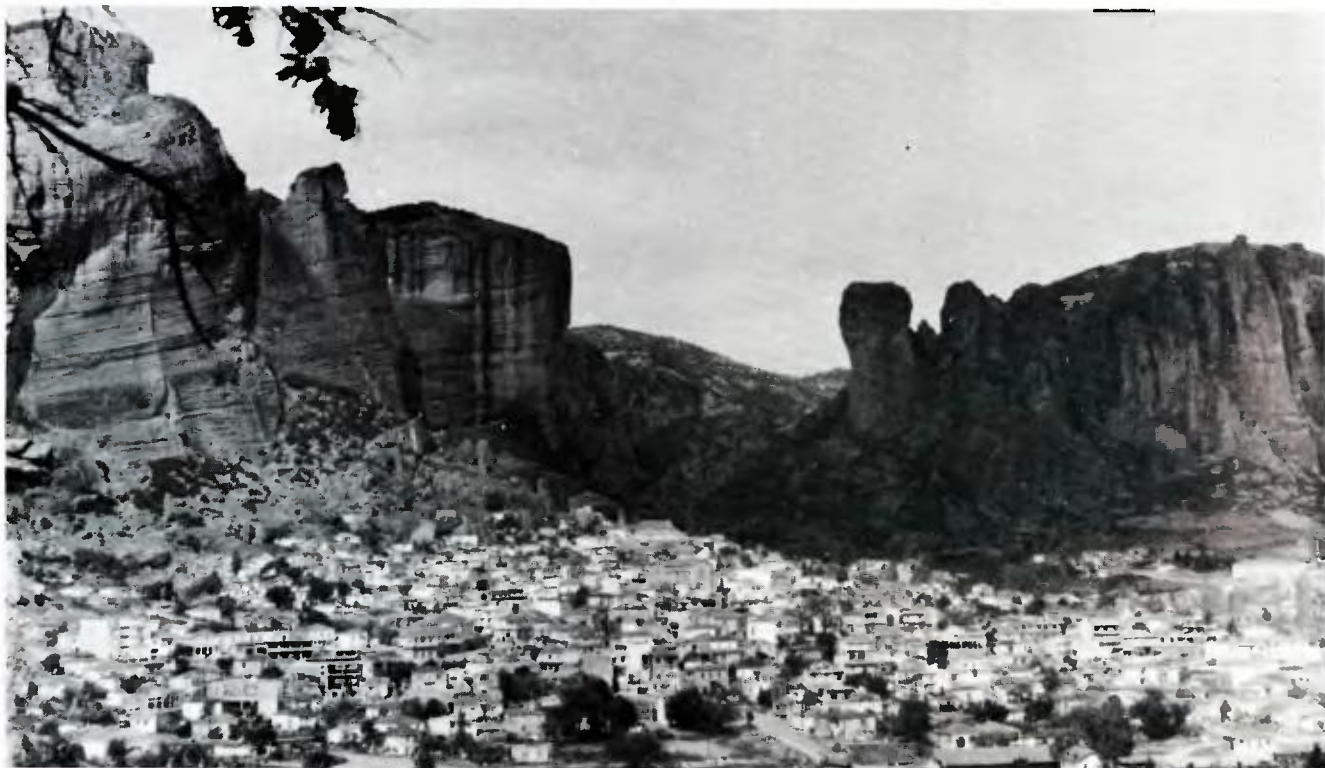
1ère couverture. Bateau à voile dans le golfe d'Aspra Spitia.

Στήν άπέναντι σελίδα : Άσπρα Σπίτια. Μιά γωνιά ένός καταστήματος νεωτερισμών.

Ci-contre : Aspra Spitia. Une boutique de nouveautés.

Στήν τελευταία εξωφύλλου : Ένώ πέφτει τó σούρουπο στό Έργοστάσιο Άγιου Νικολάου...

Dernière couverture : Tombée de la nuit sur l'Usine de Saint-Nicolas...

Ἡ Καλαμπάκα ζῆ κάτω ἀπὸ τὸν ἴσκιό τῶν Μετεώρων.

La ville de Kalambaka vit à l'ombre des Météores.

ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ

ΤΡΙΚΑΛΑ

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

KALAMBAKA

TRIKALA

KARDITSA

Μὲ τὴν ἐπίσκεψι τῶν Μετεώρων, ποὺ κάναμε στὸ προηγούμενο τεύχος, τελείωσε οὐσιαστικὰ τὸ σημαντικώτερο τμῆμα τοῦ ταξιδιοῦ μας πρὸς Ναύπακτο - Μεσολόγγι - Ἰωάννινα - Κέρκυρα - Μέτσοβο - Μετέωρα. Μᾶς ἀπομένει μονάχα ὁ δρόμος τῆς ἐπιστροφῆς, γύρω στὰ 300 χιλιόμετρα. Οἱ ταξιδιώτες συνήθως τὸν κάνουν σὲ λίγες ὥρες, διασχίζοντας μὲ βιασύνη τὸν θεσσαλικὸ κάμπι καὶ σταματώντας ἴσως γιὰ καφέ στὴ Λαμία ἢ στὰ Καμένα Βούρλα. Ἐμεῖς θὰ πᾶμε πιὸ σιγὰ καὶ θὰ ψάξουμε νὰ δοῦμε μήπως ὑπάρχει κανένα ἐνδιαφέρον στὶς πόλεις ποὺ διασχίζουμε, μήπως ἀξίζει τὸν κόπο γιὰ τὸν κάθε ταξιδιώτη, νὰ κάνη κάποια στάσι.

ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ

Ἄς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὴν Καλαμπάκα, στὴν ὁποία θὰ σταθμεύσωμε ὑποχρεωτικὰ γιὰ ὕπνο, φαγητὸ ἢ γιὰ ἓνα ἀναψυκτικὸ. Εἶναι μιὰ συμπαθητικὴ κωμόπολις μὲ περισσότερους ἀπὸ 5.000 κατοίκους. Μέσα ἡ πόλις εἶναι ἀρκετὰ καθαρὴ καὶ περιποιημένη. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ ἐστιατόριο στὰ νότια τῆς πλατείας. Ἄν ὅμως σᾶς ἐκνευρίζη ἢ... ἀδιαφορία τῶν σερβιτόρων καὶ ἡ καθυστέρησις στὴν ἐξυπηρέτησί σας, τότε ἀποφασίστε νὰ πᾶτε γιὰ φαγητὸ στὸ «Ξενία», ποὺ βρίσκεται στὴν ἐξοδο τῆς Καλαμπάκας πρὸς τὸ Μέτσοβο, ἢ στὸ Μοτέλ «Διβάνη», στὴν ἐξοδο πρὸς τὰ Τρί-

La visite des Météores, parue dans notre dernier numéro, met fin à la partie la plus importante de notre voyage de Nafpaktos - Messolongui - Ioannina - Corfu - Metsovon - Météores. Il nous reste à faire seulement la route du retour, environ 300 kilomètres. La plupart des touristes font cette route d'habitude en quelques heures traversant en vitesse la plaine de Thessalie, en s'arrêtant peut être pour un café à Lamia ou à Kamena Vourla. Pour notre part, nous ferons ce trajet lentement, cherchant à voir ce qu'il y a d'intéressant à visiter dans les villes que nous traversons afin d'en informer nos voyageurs qui seraient tentés de faire comme nous.

KALAMBAKA

Commençons par Kalambaka, où nous devons nous arrêter obligatoirement pour passer la nuit, pour dîner ou prendre un rafraîchissement. Il s'agit d'une petite ville très sympathique avec ses quelque 5.000 habitants, assez propre et soignée, comme l'est également le restaurant au sud de la place. Mais si vous n'êtes pas patients, si la lenteur des garçons vous irrite, vous pouvez alors aller prendre votre repas au «Xenia» qui se

Το φράγμα του Μέγδοβα.

Le barrage de Megdova.

καλα. Θα σ'ας στοιχίσει ακριβώτερα, αλλά ...χαλάλι. Το Μοτέλ «Διβάνη», μάλιστα, εκτός από τους άνετους χώρους παρκαρίσματος, τα δένδρα και τα λουλούδια και την πολυτέλεια της κατασκευής του, διαθέτει ακόμη και πισίνα! 'Ανήκει στην Α' κατηγορία και οι τιμές είναι 380 δρχ. το δίκλινο, 265 το μονόκλινο, 95 δρχ. το γεύμα και 25 δρχ. το πρόγευμα. Λειτουργεί όλο το έτος. 'Από τα πιο οικονομικά ξενοδοχεία σ'ας προτείνουμε το («'Οδύσσειον») στην έξοδο προς τα Μετέωρα. Τρίτης κατηγορίας, αλλά ωραίο εξωτερικά, καθαρό έσωτερικά και ήσυχο.

'Ιστορικά η Καλαμπάκα δέν παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Χτισμένη κοντά στη θέση της αρχαίας πόλεως «Αϊγίνιον», έφθασε σε μεγάλη ακμή κατά τους βυζαντινούς χρόνους και την εποχή της τουρκοκρατίας, χάρις στην παραγωγή και το εμπόριο εκλεκτής ποιότητας μετάξης, σίτου και βάμβακος. 'Από το τέλος περίπου του Ι' αιώνας αναφέρεται με το όνομα «Σταγοί», ενώ η τουρκική έκφραση «καλέ-μπάκ» (άξιοθαύμαστο φρούριο) φαίνεται πως έδωσε την τωρινή ονομασία Καλαμπάκα.

'Η σημερινή πόλις είναι ένας σημαντικός συγκοινωνιακός κόμβος και ο τελευταίος σταθμός των θεσσαλικών σιδηροδρόμων. Ξεχωριστό ενδιαφέρον για τον επισκέπτη παρουσιάζει η εκκλησία της Παναγίας (παλαιά Μητρόπολις), η οποία είναι ένα περίφημο μνημείο βυζαντινής τέχνης. Χτίσθηκε κατά το πρώτο ήμισυ του ΙΒ' αιώνας, ένδεχομένως από τον αυτοκράτορα του Βυζαντίου Μανουήλ Κομνηνό. Έσωτερικά φέρει αξιόλογες τοιχογραφίες του ΙΓ' - ΙΣΤ' αιώνας και ένα ψηλό μαρμάρινο άμβωνα, που βρίσκεται τοποθετημένος στο μέσον του ναού. Αυτό αποτελεί μοναδική περίπτωση σε όλόκληρο τον κόσμο.

'Αφήνομε την Καλαμπάκα και παίρνομε το δρόμο για τα Τρίκαλα, τα όποια απέχουν μονάχα 21 χιλμ. 'Ο δρόμος είναι καινούργιος, φαρδύς και ίσιος. 'Ο θεσσαλικός κάμπος, στο πρώτο αυτό τμήμα, είναι πολύ όμορφος, χάρις στα πολλά δένδρα, που σπάζουν την μονοτονία και του δίνουν κάποια δροσιά το καλοκαίρι.

Πέντε χιλιόμετρα πριν από τα Τρίκαλα, στα άριστερά του δρόμου, βρίσκεται η βιοτεχνία «Θεσσαλικό σπύτι» που κατασκευάζει πολύ ωραίες φλοκάτες και τις διαθέτει και λιανικώς. 'Η τιμή τους κυμαίνεται στις 150 - 180 δρχ. το κιλό για τις μονόχρωμες και 200 - 220 δρχ. για τις πολύχρωμες. 'Ο ιδιοκτήτης όμως κ. Δανατσάς μάς είπε, ότι για τους ύπαλληλους του 'Αλουμινίου και της Πεσινέ γενικώτερα, θα κάνει ειδική έκπτωση 10%!

trouve à la sortie de Kalambaka vers Metsovo ou au Motel «Divani» à la sortie vers Trikala. Ça vous coûtera plus cher mais ça en vaut la peine... A part ses vastes parkings de voitures, ses arbres et ses fleurs et le grand luxe de sa construction, le Motel «Divani» dispose également d'une piscine! Il appartient à la catégorie A' et ses prix sont de 380 Drs pour une chambre à deux lits, 265 Drs pour la chambre à un lit, 95 Drs le repas table d'hôte et 25 Drs le petit déjeuner. Il est ouvert toute l'année. Un des hôtels les plus économiques est, sans doute l'hôtel «Odysseion» à la sortie vers les Méteores, que nous vous recommandons. Il est classé en catégorie C, mais il est extérieurement très bien, propre à l'intérieur et calme.

L'histoire de Kalambaka ne présente pas d'intérêt particulier. Construite à proximité de l'ancienne ville d'«Aiginion», elle a connu une grande prospérité durant la période byzantine et celle de l'occupation turque, grâce à la production et au commerce de la soie d'une excellente qualité, du blé et du coton. Depuis la fin du Xe siècle environ elle est connue sous le nom de «Staghi» mais c'est l'expression turque «kalé-bak» (qui veut dire «admirable forteresse») qui, très vraisemblablement, donna à Kalambaka son actuelle appellation.

La ville d'aujourd'hui constitue un nœud important de voies de communication, c'est la dernière gare de Thessalie. L'église de la Vierge (l'ancienne Métropole), qui est un monument important d'art byzantin présente un intérêt assez particulier pour le visiteur. Elle a été construite au cours de la première moitié du XIIIe siècle, probablement pendant le règne de l'empereur de Byzance Manouil Komninos. On remarquera, à l'intérieur, des fresques importantes du XIIIe - XVIe siècle et une chaire en marbre, haute, située au milieu de l'église, ce qui est unique au monde.

Nous laissons Kalambaka et empruntons la route de Trikala qui se trouve à 21 kilomètres seulement. C'est une nouvelle route, large et droite. La première partie de la plaine de Thessalie, est très belle avec tous ses arbres qui coupent la monotonie du paysage et donnent un peu de fraîcheur l'été.

Τὸ γραφικὸ ποτάμι ποὺ διασχίζει τὰ Τρίκαλα καὶ χαρίζει τὴν ὁμορφιά στὴν πόλι.

La rivière pittoresque qui longe la ville de Trikala et en fait sa beauté.

Σὲ λίγο ἀφήνομε ἀριστερά μας διακλάδωσι πρὸς Λάρισα (χιλμ. 61) καὶ προχωρώντας εὐθεῖα μπαίνομε στὰ Τρίκαλα.

ΤΡΙΚΑΛΑ

Ἡ πρώτη μας ἐπαφή μετὰ τὴν ἀκραίαν συνοικίαν δὲν μᾶς ἐντυπωσιάζει. Ἔχομε τὴν αἴσθησι, ὅτι βρισκόμαστε σὲ μιὰ συνηθισμένη Θεσσαλικὴ πόλι. Ὅταν ὁμως φθάσωμε στὴν κεντρικὴ πλατεῖα μετὰ τὴν πρασινάδα, τὰ λουλούδια, τὰ καλλωπιστικὰ δένδρα καὶ τὴν ὁμορφὴν λιμνοῦλα στὴ μέση, ἡ ἐντύπωσις ἀρχίζει νὰ ἀλλάξῃ. Μπροστὰ μας μιὰ πυκνὴ δενδροστοιχία ἀπὸ ψηλὰς βαθυπράσινες λευκὰς διαγράφει ἀνοιχτὰς καμπύλας ἀκολουθώντας τὴν ροὴ τοῦ ποταμοῦ Λιθαίου. Στὸ αὐτὸ ποτάμι, ποὺ φιδόσερνεται ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη μέχρι τὴν ἄλλη καὶ χωρίζει τὴν πόλι στὴ μέση, τὰ Τρίκαλα χρωστοῦν ἓνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴν ὁμορφίαν τους.

Γύρω ἀπὸ τὴν πλατεῖα καὶ ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ τῆς ὁδοῦ Ἀσκληπιοῦ, βρίσκεται συγκεντρωμένη ἡ μεγαλύτερη δραστηριότητα τῆς πόλεως. Ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, ζαχαροπλαστεῖα, καταστήματα, τράπεζες κλπ. Σὲ μιὰ ἄκρη μάλιστα τῆς πλατείας, στὴν ἀριστερὴ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, σταθμεῖο ἢ μόνιμα, ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐξυπηρετοῦν ντόπιους καὶ ξένους, παράλληλα μετὰ τὸ πολυάριθμα ταξί.

Ἄφοῦ θαυμάσετε τὸν ποταμὸ καὶ τὴν γραφικὴν γέφυραν, ποὺ συνδέουν τὴν δυὸ ὄχθας του, σὰς καλοῦμε νὰ μποῦμε ξανά στὸ αὐτοκίνητο καὶ νὰ ἀνεβοῦμε μαζί στὴν κορυφὴ τοῦ λόφου τοῦ Προφήτη Ἰλίου. Εἶναι κατάφυτος ἀπὸ μεγάλα πεῦκα, ἔχει ἓνα ὁμώνυμο ἐκκλησιάκι στὴν κορυφὴ καὶ ἡ θεὰ ἀπὸ ἐδῶ ψηλὰ πρὸς τὴν πόλι καὶ τὸν κάμπο εἶναι θαυμάσια.

Γιὰ ἓνα ἀναψυκτικὸ ἢ καὶ γιὰ ἓνα καλὸ φαγητό, μποροῦμε νὰ σταθοῦμε στὸ ἐξοχικὸ κέντρο, ποὺ βρίσκεται πάνω στὸ παλαιὸ Φρούριο, ὅπου ὁδηγεῖ ἐπίσης ἀμαξιτὸς δρόμος. Τὸ Φρούριο εἶναι πιθανῶς τῶν ἑλληνιστικῶν χρόνων, ἀνακαινισμένο

A 5 kilomètres avant Trikala, sur la gauche, se trouve l'artisanat «Thessaliko spiti» (le foyer de Thessalie) qui fabrique de très belles «flokati» et les vend également en détail. Leur prix est d'environ 150 à 180 drs le kilo pour les flokati unies et de 200 à 220 drs pour celles en plusieurs couleurs. Le propriétaire de cet artisanat, M. Danatsas, nous a dit que pour les employés d'Aluminium et de Pechiney en général, il ferait une réduction spéciale de 10% !...

Nous dépassons ensuite une bifurcation à gauche sur Larissa (61 kilomètres) et avançons tout droit sur Trikala.

TRIKALA

Au premier abord rien d'impressionnant. C'est une ville ordinaire pareille aux autres de Thessalie. Mais une fois arrivés sur la place centrale, toute verte, avec ses fleurs, ses arbres et son petit lac, vous changez d'avis. Devant vous une rangée de hauts peupliers blancs vert vif, suit la courbe du fleuve Lithaios. C'est à ce fleuve qui longe d'un bout à l'autre la ville, que Trikala doit, en grande partie, sa beauté.

Autour de la place et de part et d'autre de la rue Askliou, se trouve rassemblé l'essentiel des activités de la ville: hôtels, restaurants, pâtisseries, boutiques, banques etc... C'est aussi, sur le côté de la place, sur la rive gauche du fleuve, que stationnent des calèches qui continuent à véhiculer les habitants et des étrangers malgré les nombreux taxis.

Après avoir admiré le fleuve et ses ponts pittoresques qui relient les deux rives, nous invitons à monter de nouveau en voiture et aller jusqu'au sommet de la colline de Profitis Ilias, toute recouverte de grands

από τους Βυζαντινούς και διαρρυθμισμένο ξέπαιτα από τους Τούρκους. Σήμερα το μεσαίο από τα τρία επάλληλα επίπεδα του έχει διαμορφωθεί σ' ένα ωραίο πάρκο με το έξοχικό κέντρο στην άκρη. Πιο πάνω υψώνεται ένας τετράγωνος πύργος, με το ρολόι τής πόλεως στην κορυφή του. Και από εδώ επάνω ή θέα είναι επίσης πολύ ωραία.

Κατεβαίνοντας από το Φρούριο και κοντά στην οδό Ήπειρου, μπορούμε να δούμε τα λείψανα του αρχαιότερου Ίερου του Άσκληπιού, που πολλοί υποστηρίζουν, ότι το είχε κτίσει ο ίδιος. Και με την ευκαιρία αυτή πρέπει να σημειώσουμε ότι η ιστορία των Τρικάλων είναι πολύ παλαιά. Στη θέση τής σημερινής πόλεως ήταν χτισμένη η Τρίκκη, από τα όμηρικά άκομη χρόνια. Έδώ στην Τρίκκη λοιπόν λένε, πως γεννήθηκε ο Άσκληπιός από τον Απόλλωνα και την Κορωνίδα και του έμαθε την ιατρική ο Κένταυρος Χείρων. Αυτή η αρχαία πόλις έφθασε σε μεγάλη ακμή κατά τους ιστορικούς χρόνους και ήταν ονομαστή για το Θεραπευτήριο του Άσκληπιού και για τα περίφημα άλογά της, αυτά που εικονίζονται και στα γλυπτά του Παρθενώνος. Και στα μετέπειτα χρόνια, στον Μεσαίωνα, στην βυζαντινή εποχή και σ' αυτή ακόμη την περίοδο τής τουρκοκρατίας, τα Τρίκαλα αναφέρονται πάντα σαν μια πλούσια και ακμάζουσα πόλις, παρ' όλον ότι επανειλημμένως έπαθαν μεγάλες καταστροφές από ξένους επιδρομείς ή κατακτητές.

Τώρα ως πάρουμε τον δρόμο για την Καρδίτσα. Στην έξοδο των Τρικάλων, άριστερά, μέσα σ' ένα περιφραγμένο χώρο, αντικρύζουμε το περίφημο Κουρσούμ τζαμί, παραδομένο στην φθορά του χρόνου και τήν εγκατάλειψη. Και όμως το τέμενος αυτό είναι μοναδικό στην Ελλάδα, έχει ένα τεράστιο ημισφαιρικό θόλο διαμέτρου 18 μ. και αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα ανατολίτικης αρχιτεκτονικής, έργο του όνομαστου αρχιτέκτονος Σινάν πασά, ελληνικής καταγωγής.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Από τα Τρίκαλα μέχρι την Καρδίτσα ο δρόμος είναι σε καλή κατάσταση. Διασχίζει τα ίδια περίπου τοπία του θεσσαλικού κάμπου, διέρχεται πάνω από τον ποταμό Πηνειό, περνά επί τρία περίπου χιλιόμετρα κάτω από τον θόλο που σχηματίζουν οι δενδροστοιχίες από λέικες, διασχίζει τα χωριά Άγναντερό, Ριζοβούνι και Άρτεσιανό και καταλήγει στην Καρδίτσα άφου συμπληρώσει 26 χιλιόμετρα.

Η Καρδίτσα δεν έχει παλιά ιστορία. Είναι μια πόλις, που φαίνεται να χτίσθηκε την εποχή τής τουρκοκρατίας. Σήμερα έχει εξελιχθή σε ένα σπουδαίο γεωργικό και έμπορικό κέντρο, που εξυμηρετείται οδικώς, αλλά και με τους θεσσαλικούς σιδηροδρόμους.

Για τον περαστικό, κατά κανόνα, ταξιδιώτη, δεν παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Από τα ξενοδοχεία δεν πρέπει νάχη κανείς μεγάλες απαιτήσεις. Έχει όμως εύπαρουσίαστες και καθαρές ψησταριές και ένα θαυμάσιο πάρκο, το Πανσιλύπο. Μέσα στο πάρκο μάλιστα λειτουργεί και ένα ωραίο έξοχικό κέντρο, αναψυκτήριο και εστιατόριο μαζί. Ο επισκέπτης μπορεί επίσης να δει στην εκκλησία του Άγιου Κωνσταντίνου, κοντά στο Πανσιλύπο, αξιόλογες τοιχογραφίες του Καρδιτσιώτη ζωγράφου Δ. Γιολδάση.

Μια και βρεθήκαμε στην Καρδίτσα, θα σάς προτείναμε μια έκδρομη μέχρι το φράγμα του Μέγδοβα, που όπωσδήποτε θα σάς ενθουσιάσει. Έγκαταλείπομε την πεδιάδα στο χωριό Μητρόπολις, αφήνομε άριστερά μας το υδροηλεκτρικό εργοστάσιο τής ΔΕΗ και αρχίζομε τήν ανάβαση ανάμεσα από άμπέλια και όπωροφόρα δένδρα. Στο Τσαρδάκι — 24 χιλμ. από Καρδίτσα — αντικρύζομε τήν τεράστια λίμνη να γυροφέρνη τα δασοσκεπασμένα βουνά. Μέχρις εδώ ο δρόμος είναι στενός, αλλά σε καλή κατάσταση. Τα υπόλοιπα 23 χιλμ., αν και ασφαλτοστρωμένα, έχουν ύποστη πολλές ζημιές και ή οδήγησις πρέπει να είναι προσεκτική. Η διαδρομή όμως είναι υπέροχη. Το πυκνό δάσος από δρύς στην αρχή και έλατα άργότερα, φθάνει μέχρι τα νερά τής λίμνης. Και στο τέλος τής διαδρομής μας περιμένει το μεγάλο φράγμα, ύψους 83,50 μ. και μήκους 220 μ. στη στέψη, που άποστέρησε τον Άχελώο από τα νερά του Μέγδοβα και τα ανάγκασε να σχηματίσουν τήν ωραία λίμνη σ' ένα ύψόμετρο γύρω στα 800 μ. Για φαγητό μπορούμε να επιστρέψωμε στο Τσαρδάκι, όπου υπάρχουν δυό γραφικά έξοχικά.

Σημειώνομε τέλος, ότι μια έξαιρετική τοποθεσία για έκδρομη είναι ή Νεράϊδα, σε ύψόμετρο 1120 μ., με δροσερά νερά και πυκνό δάσος, όπου έχει κτισθή μάλιστα και ένα «Ξενία».

sapins, à voir la petite chapelle de Profitis Ilias et admirer une vue magnifique sur la ville et la plaine.

Pour vous rafraîchir ou faire un bon repas, vous pouvez vous arrêter dans un petit restaurant de campagne qui se trouve à l'emplacement de l'ancienne Forteresse où vous amène un chemin carrossable. Cette Forteresse appartient probablement à l'époque hellénistique, restaurée par les Byzantins et aménagée ensuite par les Turcs. Aujourd'hui un de ces trois niveaux, celui du milieu, a été transformé en parc où se trouve la taverne en question. Un peu plus haut, se dresse un château, carré, avec, au sommet, l'horloge de la ville. De cet endroit aussi la vue est très belle.

En descendant de la Forteresse, près de la rue Ipirou, nous remarquerons les restes du plus ancien sanctuaire d'Asclépios qui, aux dires de plusieurs, fut construit par lui-même. A cette occasion nous devons signaler que l'histoire de Trikala est très ancienne. A l'emplacement de la ville actuelle fut construite la ville de Trikki, au temps d'Homère. A Trikki, dit-on, est né Asclépios, fils d'Apollon et de Koronis. On dit que c'est le Centaure Chiron qui enseigna la Médecine à Asclépios. Cette ancienne ville de Trikki connut une grande prospérité dans l'antiquité et était renommée pour la « maison de santé » d'Asclépios et pour sa race de chevaux que l'on retrouve, sculptés, au Parthénon. Au cours des années qui suivirent c'est-à-dire au Moyen Age, à l'époque byzantine et aussi pendant l'occupation turque, la ville de Trikala fait figure de ville riche et prospère malgré les destructions successives qu'elle a subies des divers envahisseurs et conquérants étrangers.

KARDITSA

De Trikala à Karditsa la route est en très bon état. Elle traverse la plaine de Thessalie, le fleuve Pinios, et pendant trois kilomètres se déroule sous une voute de peupliers blancs, traverse les villages Agnandero, Rizovouni et Artessiano pour arriver, après 26 kilomètres à Karditsa.

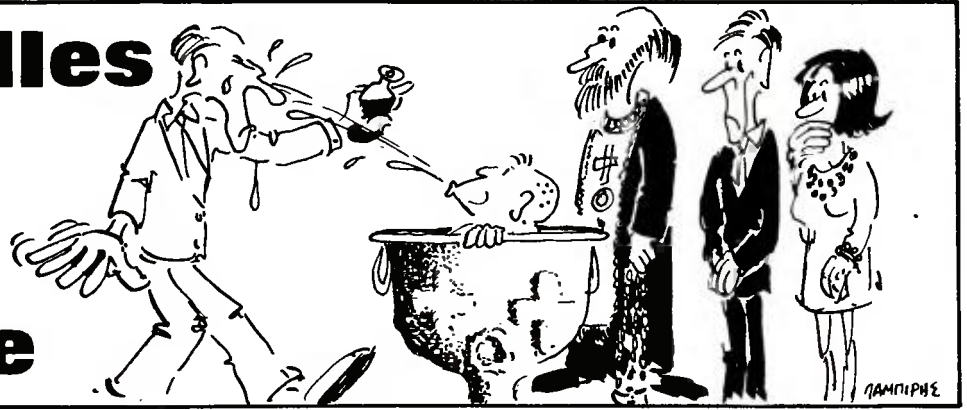
L'histoire de Karditsa n'est pas ancienne. C'est une ville qui, selon toute probabilité, fut construite pendant l'occupation turque. Elle s'est développée, petit à petit pour devenir un centre agricole et commercial très important auquel on peut accéder par la route ou le train.

Elle ne présente aucun intérêt particulier pour le touriste de passage. Du point de vue hôtels, il ne faut pas être très exigeant. Par contre, ses pâtisseries sont très propres. Elle a également un fort joli parc, le Pafsilipon, où on trouve également une taverne, avec bar et restaurant. Le voyageur peut aussi visiter près de Pafsilipon l'église de Saint-Constantin, avec les fresques du peintre D. Yoldassis, de Karditsa.

Une fois à Karditsa, nous vous proposons de faire une excursion jusqu'au barrage de Megdova qui, sûrement vous impressionnera. Nous quittons donc la plaine à la hauteur du village de Mitropolis, en laissant à votre gauche l'usine hydroélectrique de DEH et nous montons entre des vignes et arbres fruitiers. A Tsardaki — 26 kilomètres de Karditsa — nous apercevons un immense lac de montagne entouré de forêts. Jusqu'ici, la route est étroite mais en bon état. Sur les 23 kilomètres restant à faire, il faut être prudent car la route, bien qu'asphaltée, est en mauvais état. Mais le trajet est magnifique. Une forêt touffue de chênes au début, de sapins plus loin, vous conduit jusqu'aux eaux du lac. Au bout de la route nous attend le grand barrage, d'une hauteur de 83,50 m. et d'une longueur de 220 m. au couronnement, qui priva l'Achéloos des eaux de la Megdova les rassemblant en un lac à 800 m. d'altitude. Pour déjeuner, nous rentrons à Tsardaki où l'on trouve des tavernes rustiques.

A noter, pour terminer, un emplacement à signaler pour une excursion; c'est Néraidá, à une altitude de 1120 mètres, avec ses eaux fraîches, son bois touffu, et aussi son «Xenia».

Nouvelles De La Famille

MARIAGES

Nous sommes heureux d'annoncer les mariages suivants :

- de M. Panayotis Petrakis, du Service Entretien, et Mlle Vassilaki Paratsoka, le 29.8.71.
- de M. Evangelos Koronis, du Service Manutentions et Transports, et Mlle Sophia Tragari, le 7.11.71.
- de M. Nicolaos Sifakis, du Service Entretien, et Mlle Taxiarchoula Samenou, le 27.12.71.
- de M. Stylianos Peridis, du Service Entretien, et Mlle Irini Maredi, le 30.1.72.
- de M. Christos Massouras, de l'Aluminium, et Mlle Eleni Tsaliki, le 30.1.72.

NAISSANCES

Nous apprenons les naissances suivantes :

- une **fil**le, chez M. et Mme Dimitrios Sotiriou, de l'Aluminium, le 15.1.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Stelios Ioannidis du Service Entretien, le 1.2.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Efthimios Polyzoïdis, du Service Mesures et Régulation, le 5.2.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Georgios Belitsas, des Services Administratifs, le 7.2.72.
- un **fil**s, chez M. et Mme Fotios Ioannou, du Service Entretien, le 8.2.72.
- un **fil**s, chez M. et Mme Zaharias Lilis, Agent de Maîtrise du Service Aluminium, le 11.2.72.
- un **fil**s, chez M. et Mme Constantinos Vagianidis, du Bureau d'Etudes, le 11.2.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Ioannis Sardellas, du Service Aluminium, le 19.2.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Constantinos Evangelou, du Service Entretien, le 25.2.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Constantinos Dassyras, du Laboratoire, le 1.3.72.
- un **fil**s, chez M. et Mme Christos Alexiadis, du Service Entretien, le 6.3.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Ioannis Iglessis, Ingénieur de la Fonderie, le 9.3.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Efstratios Kaïmenopoulos, du Service Alumine, le 29.3.72.
- un **fil**s, chez M. et Mme Panayotis Korodimos, du Service Entretien, le 5.4.72.

- un **fil**s, chez M. et Mme Manthos Kalavrezos, du Service Entretien, le 7.4.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Grigorios Papadopoulos, du Service Alumine, le 8.4.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Apostolos Bacharis, de la Fonderie, le 12.4.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Georgios Psyhas, de la Fonderie, le 15.4.72.
- une **fil**le, chez M. et Mme Constantinos Providas, du Service Entretien, le 1.5.72.

EMBAUCHES DU PERSONNEL

Nous souhaitons la bienvenue aux nouveaux embauchés, arrivés après le 10 février 1972 et leurs présentons nos souhaits de réussite dans leur nouvelle carrière.

Aluminium : Charalambos Navrozidis, Georgios Papachristos, Loucas Gonias, Antonios Batzianoulis et Nicolaos Karoussos (ouvriers).

Fonderie : Odyssefs Kavalaris, Pashalis Achiliou, Fotios Aguelou, Georgios Kapsalis, Charalambos Vianas, Georgios Leondaridis, Georgios Paparoussakis, Ioannis Liakos, Athanassios Kakarepis, Dimitrios Lyras, Antonios Mamalos, Athanassios Voussouras et Nicolaos Lassanios (ouvriers).

Comptabilité : Nicolaos Maganaris et Dorothea Kambouroupoulou (aide-comptables).

Services Centraux (Athènes) : Michael Kallidakis (employé).

Electrodes : Nicolaos Babas (ouvrier).

Service Manutentions et Transports : Nicolaos Stylianessis (mécanicien bauxitier) et Constantinos Nicolaou (conducteur d'engins).

Groupe Aluminium : Ekaterini Typaldou (steno-dactylo).

Alumine : Christina Lykokosta (dactylo), Constantinos Perlepes, Ilias Tsiachris, Panayotis Pandoulis, Christophoros Savvas, Constantinos Kefalas, Filopimin Karanassios, Georgios Théodorou et Théodoros Agoros (ouvriers).

Service Médical : Evangelos Zimalis (médecin).

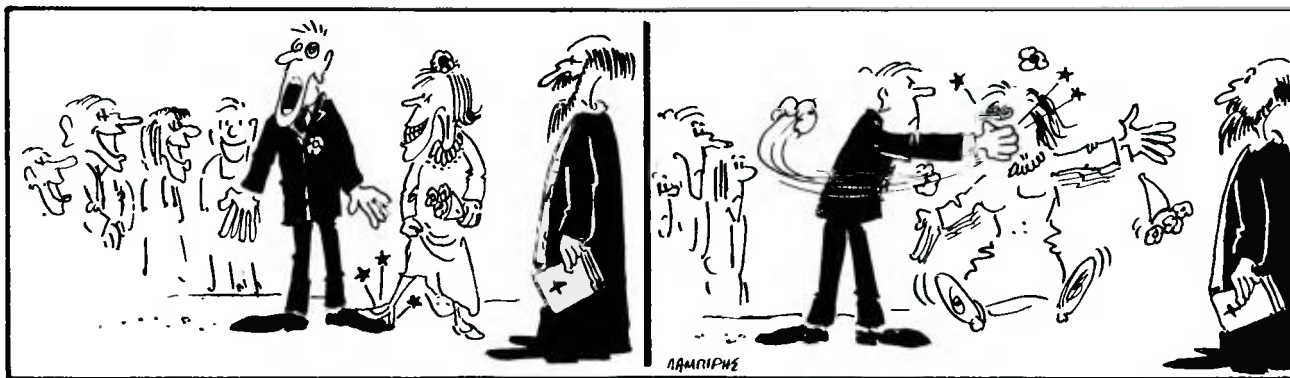
Service Entretien : Constantinos Marinos, Stavros Christodoulou et Ioannis Bouliotis (ouvriers).

Magasin Général : Loucas Stamoulas (ouvrier).

Laboratoire : Ioanna Kapoukini (manipulatrice).

Service Electrique : Léonidas Annis (ouvrier).

(Suite page 10)

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ...

ΚΑΙ ΑΛΛΑ

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ

- 29.8.71 Ο κ. Παναγιώτης Πετράκης, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως, και η Δίς Βασιλική Παρατσώκα.
- 7.11.71 Ο κ. Ευάγγελος Κορώνης, τής Ύπηρεσίας Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών, και η Δίς Σοφία Τραγάρη.
- 27.12.71 Ο κ. Νικόλαος Σηφάκης, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως, και η Δίς Ταξιαρχούλα Σαμένου.
- 30.1.72 Ο κ. Στυλιανός Περιδης, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως, και η Δίς Ειρήνη Μαρεδη.
- 30.1.72 Ο κ. Χρήστος Μασούρας, του Ύλουμνίου, και η Δίς Έλενη Τσαλικη.

ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ

- 15.1.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Δημήτριος Σωτηρίου, του Ύλουμνίου.
- 1.2.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Στέλιος Ύωαννίδης, Έργοδηγός τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως.
- 5.2.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Ευθύμιος Πολυζωίδης, τής Ύπηρεσίας Μετρήσεων και Ρυθμίσεως.
- 7.2.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Γεώργιος Μπελίτσας, των Διοικητικών Ύπηρεσιών.
- 8.2.72 **Γυιό.** Ή κ. και ό κ. Φώτιος Ύωάννου, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως.
- 11.2.72 **Γυιό.** Ή κ. και ό κ. Ζαχαρίας Λίλης, Έργοδηγός Ύλουμνίου.
- 11.2.72 **Γυιό.** Ή κ. και ό κ. Κων/νος Βαγιανίδης, του Γραφείου Μελετών.
- 19.2.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Ύωάννης Σαρδέλλας, του Ύλουμνίου.
- 25.2.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Κων/νος Ευαγγέλου, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως.
- 1.3.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Κων/νος Δασύρας, του Χημείου.
- 6.3.72 **Γυιό.** Ή κ. και ό κ. Χρήστος Ύλεξιόδης, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως.
- 9.3.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Ύωάννης Ύγγλέσης, Μηχανικός του Χυτηρίου.
- 29.3.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Ευστράτιος Καμμενόπουλος, τής Ύλουμνίας.
- 5.4.72 **Γυιό.** Ή κ. και ό κ. Παναγιώτης Κοροδήμος, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως.
- 7.4.72 **Γυιό.** Ή κ. και ό κ. Μάνθος Καλαβρέζος, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως.
- 8.4.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Γρηγόριος Παπαδόπουλος, τής Ύλουμνίας.

12.4.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Ύπόστολος Μπάχαρης του Χυτηρίου.

15.4.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Γεώργιος Ύψυχας, του Χυτηρίου.

1.5.72 **Κόρη.** Ή κ. και ό κ. Κων/νος Προβίδας, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καλωσορίζομε τούς νεοπροσληφθέντας στην Έταιρία μας μετά την 10ην Φεβρουαρίου 1972 και τούς εύχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Στό Ύλουμνιο : Χαράλαμπος Ναυροζίδης, Γεώργιος Παπαχρήστος, Λουκάς Γκώνιας, Ύντωνιος Μπατζιανούλης και Νικόλαος Καρούσος (Έργατοτεχνίτες).

Στό Χυτήριο : Ύδυσσεύς Καβαλλάρης, Πασχάλης Ύχιλείου, Φώτιος Ύγγέλου, Γεώργιος Καψάλης, Χαράλαμπος Βιέννας, Γεώργιος Λεονταρίδης, Γεώργιος Παπαρουσάκης, Ύωάννης Λιάκος, Ύθανάσιος Κακαρέπης, Δημήτριος Λύρας, Ύντωνιος Μάμαλος, Ύθανάσιος Βούσουρας και Νικόλαος Λασανιάνος (Έργατοτεχνίτες).

Στό Λογιστήριο : Νικόλαος Μαγγανάρης και Δωροθέα Καμπουροπούλου (βοηθοί λογιστού).

Στίς Κεντρικές Ύπηρεσίες (Ύθηνών) : Μιχαήλ Καλλιδάκης (Ύπάλληλος).

Στά Ύλεκτρόδια : Νικόλαος Μπαμπάς (Έργατοτεχνίτης).

Στήν Ύπηρεσία Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών : Νικόλαος Στυλιανέσης (μηχανικός βωξιτοφόρου) και Κων/νος Νικολάου (χειριστής μηχανημάτων).

Στό Συγκρότημα Ύλουμνίου : Αικατερίνη Τυπάδου, (στενοδακτυλογράφος).

Στήν Ύλουμνία : Χριστίνα Λυκοκώστα (δακτυλογράφος), Κων/νος Περλεπές, Ύλίας Τσιαχρής, Παναγιώτης Παντούλης, Χριστόφορος Σάββας, Κων/νος Κεφαλάς, Φιλοποίμην Καρανάσιος, Γεώργιος Θεοδώρου και Θεόδωρος Ύγώρος (Έργατοτεχνίτες).

Στήν Ύιατρική Ύπηρεσία : Ευάγγελος Ζημάλης (ιατρός).

Στήν Ύπηρεσία Συντηρήσεως : Κων/νος Μαρίνος, Σταύρος Χριστοδούλου και Ύωάννης Μπουλιώτης (Έργατοτεχνίτες).

Στήν Γενική Ύποθήκη : Λουκάς Σταμουλάς (Έργατοτεχνίτης).

Στό Χημείο : Ύωάννα Καπουκίνη (παρασκευάστρια).

Στήν Ύλεκτρολογική Ύπηρεσία : Λεωνίδας Ύννης (Έργατοτεχνίτης).

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ - ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Κατόπιν τής αναχωρήσεως του κ. Armand Reymond κληθέντος να αναλάβει νέα καθήκοντα, ο κ. Emmanuel Bochet διωρίσθη Προϊστάμενος τής Έμπορικῆς Ὑπηρεσίας ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1972. Ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά του ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἡμερομηνίας, ὁ κ. Jean - Blaise Aubriot διωρίσθη Βοηθὸς τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἐμπορικῆς Ὑπηρεσίας.

Τὴν 1ην Ἀπριλίου 1972 ὁ κ. Ἰωάννης Χονδρονάσιος ὠνομάσθη Ἀρχιεργοδηγὸς τῆς Ὑπηρεσίας Παραγωγῆς Ἀλουμίνιας.

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΙΑΣ

Κατόπιν ἐντολῆς τῆς Νομαρχίας Βοιωτίας καὶ τῆς Ὑπηρεσίας Ὑγιεινῆς καὶ Προνοίας, ἡ Ἱατρικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἐταιρίας μας ἐνήργησε Δαμαλισμὸν καὶ Ἀναδαμαλισμὸν ὁλοκληρωτοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐργοστασίου (Ἀλουμινίου τῆς Ἐλλάδος καὶ Ἐργολαβικῶν Ἐπιχειρήσεων) ἀπὸ 24 - 26 Ἀπριλίου 1972.

Ὁ ἐμβολιασμὸς αὐτὸς ἐσημείωσε ἀπόλυτὴ ἐπιτυχία.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΑ ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

Τὰ Ἄσπρα Σπίτια εἶναι σὰν ἓνα κομμάτι μιᾶς σύγχρονης μεγαλοπόλεως. Αὐτὸ δὲν τὸ λέμε μονάχα ἐμεῖς οἱ κάτοικοί των, ἀλλὰ τὸ ὁμολογεῖ καὶ ὁ κάθε ἐπισκέπτης, ποῦ φθάνει μέχρις ἐδῶ. Παράλληλα ὅμως δὲν παύουν νὰ εἶναι καὶ ἓνα πολὺ γραφικὸ παραθαλάσσιο ἑλληνικὸ χωριό.

Ἔτσι τὸ Πάσχα, μὰ κατ' ἐξοχίην γιορτῆ τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στοὺς Ἀσπροσπιτιῶτες νὰ ζαναζωντανέψουν ἓνα ὁμορφὸ ἔθιμο : Τὸ ψήσιμο τῶν ἀρνίων κατὰ ὀμάδες, σὲ κοινὲς φωτιές, ποῦ ἐτοιμάσθηκαν ἐνωρὶς τὸ πρωὶ στὶς διάφορες γειτονιές. Τόσο στὸ ψήσιμο τῶν ἀρνίων, ὅσο καὶ στὸ πλούσιο φαγοπότι καὶ στὰ γλέντια, ποῦ ἀκολούθησαν, ἔλαβαν μέρος καὶ οἱ πολυάριθμοι ἐπισκέπτες, ποῦ εἶχαν πραγματικὰ κατακλύσει τὰ Ἄσπρα Σπίτια ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Ἐπρόκειτο κυρίως γιὰ συγγενεῖς καὶ φίλους τῶν Ἀσπροσπιτιωτῶν, οἱ ὁποῖοι κάτι τέτοιες ἡμέρες μᾶς... θυμοῦνται ὅπωςδὴποτε !

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Σημειώνομε πῶς κάτω μερικὲς ἀπὸ τὶς ἐπισκέψεις, ποῦ δέχθηκε τὸ Ἐργοστάσιό μας κατὰ τὸ περασμένο τρίμηνο.

12.3.72 Ὁ Σύλλογος «Πάρνων» Ἀθηνῶν.

12.3.72 Τὸ Προσωπικὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

12.3.72 Ὁ Φυσιολατρικὸς Ὀμίλος Ἀμφιθέας.

24.3.72 Οἱ κ.κ. Desazars de Montgaillard, Ἀναπληρωτῆς Γενικὸς Διευθυντῆς, Bès de Berc, Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἀλουμινίου, τοῦ Ὀμίλου PECHINEY UGINE KUHLMANN, καὶ Jacques Gall, Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Μεταλλείων καὶ Ἡλεκτρομεταλλουργίας, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν κ. Marchandise.

28.3.72 Ἐκατὸν εἴκοσι μαθητὰ καὶ μαθήτριες μετὰ τῶν καθηγητῶν τῶν τῆς πόλεως Walkerton τοῦ Καναδά, φιλοξενηθέντες ἐπὶ δύο ἡμέρες ἀπὸ οἰκογένειες τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν.

31.3.72 Σπουδασταὶ τῆς Χημικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν.

13.4.72 Σπουδασταὶ τῆς Τεχνικῆς Σχολῆς «ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ» Θεσσαλονίκης.

14.4.72 Ὁ κ. Νεζερίδης, καθηγητῆς τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου.

16.4.72 Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς NIBID.

17.4.72 Ἀξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς Πολέμου Ναυτικοῦ.

4.5.72 Ἀξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς Μηχανικοῦ.

6.5.72 Ἀξιωματικοὶ καὶ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν τῆς 114ης Πτέρυγος Μάχης τῆς Τανάγρας.

NOUVELLES DE LA FAMILLE

(Suite de la page 8)

MUTATIONS - NOMINATIONS

A la suite du départ de M. Armand Reymond, appelé à de nouvelles fonctions, M. Emmanuel Bochet a été nommé Chef du Service Commercial à dater du 1er avril, sous l'autorité du Secrétaire Général de la Société.

A partir de cette même date, M. Jean - Blaise Aubriot a été nommé Adjoint au Chef du Service Commercial.

A dater du 1er avril 1972, M. Ioannis Chondronassios a été nommé Contremaître du Service Fabrication Alumine.

VACCINATION ANTIVARIOLIQUE

Sur ordre de la Préfecture de Béotie et du Service de Santé et de Prévoyance, le Service Médical de la Société a procédé à la vaccination et au rappel antivariolique de l'ensemble du personnel de l'Usine (Aluminium de Grèce et Entreprises), du 24 au 26 avril 1972.

PAQUES A ASPRA SPITIA

Aspra Spitia, c'est une grande ville moderne en puissance. Nous le constatons, nous, ses habitants, et nos visiteurs le reconnaissent. Mais parallèlement Aspra Spitia sait demeurer un village pittoresque en bordure de mer.

Ainsi la fête de Pâques, qui est une fête de plein air, a donné l'occasion aux habitants d'Aspra Spitia de faire revivre la joyeuse coutume de l'agneau rôti à la broche sur des feux de bois préparés depuis l'aube dans tous les quartiers. Pendant que la broche tournait, au cours du déjeuner, de nombreux visiteurs ne manquèrent pas de venir participer à nos joyeuses agapes. C'était quelques uns de nos parents, de nos amis qui se souviennent de la Pâques à Aspra Spitia.

VISITES

Nous notons ci-dessous quelques unes des visites de notre Usine au cours du dernier trimestre :

12.3.72 Le Club «Parnon» d'Athènes.

12.3.72 Le personnel de la Chambre du Commerce et de l'Industrie d'Athènes.

24.3.72 M. Desazars de Montgaillard, Directeur Général Adjoint, M. Bès de Berc, Directeur de la Branche Aluminium du Groupe PECHINEY UGINE KUHLMANN, et M. Jacques Gall, Directeur de la Branche Mines et Electrometallurgie, accompagnés par M. Marchandise.

28.3.72 Cent vingt élèves, garçons et filles, avec leurs professeurs, de la ville canadienne de Walkerton, logés pendant deux jours dans les familles d'Aspra Spitia.

31.3.72 Les élèves de la Section Chimie de l'Université de Patras.

13.4.72 Les élèves de l'Ecole Technique «EUKLIDES» de Salonique.

14.4.72 M. Nezeritis, Professeur de l'Ecole Polytechnique d'Athènes.

16.4.72 Les membres du Conseil d'Administration de la NIBID.

17.4.72 Les Officiers de l'Ecole Navale de Guerre.

4.5.72 Les Officiers de l'Ecole du Génie.

6.5.72 Les Officiers de la 114e Aide de Bataille de Tanagra avec des membres de leurs familles.

Ἡ ἑλκυστική Βυζαντινὴ ἐκκλησία τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγ. Βαρνάβα μετὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς κωδωνοστάσιον, τὸ ὁποῖον ἔχτισαν οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ μοναχοὶ μετὰ δικὰ τους ἐξόδα.

La charmante église byzantine du Monastère de Saint-Barnabé et son clocher majestueux qui fut construit par les trois frères à leurs propres frais, sur les recettes provenant de la vente d'icônes.

ΟΙ ΑΓΙΟΓΡΑΦΟΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ

LES PEINTRES SACRES DE SAINT-BARNABE

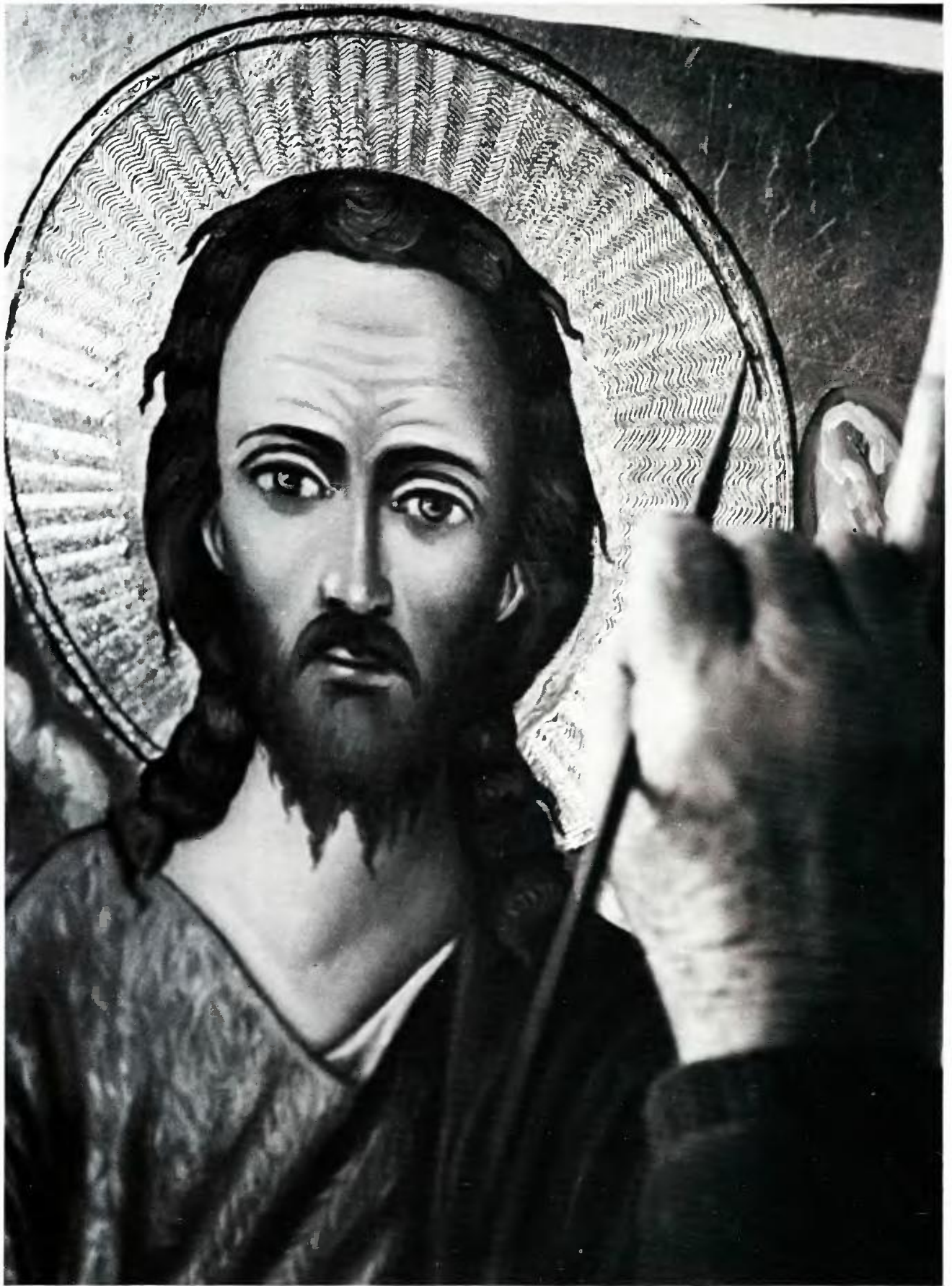
Ἡ Κύπρος ἀποκαλεῖται συχνὰ τὸ «Νησί τῶν Ἁγίων», λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἱερῶν προστατῶν τῆς. Τὸ γεγονός αὐτὸ δίνει μιὰ ἐξήγησι γιὰ τὴν ἐξ Ἰσοῦ πλούσια παράδοσι στὴν τέχνη τῆς ἀγιογραφίας. Οἱ ὠραῖες Βυζαντινὲς ἐκκλησίαι, ποὺ στολίζουν ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ μικρὰ χωριά, εἶναι γεμάτες ἀπὸ ἐξιδανικευμένες μορφές. Πολλὲς ἀπὸ αὐτὲς τίς ἀσπάζονται μετὰ ὄλους τοὺς θρησκευτικοὺς τύπους οἱ ἱερεῖς ποὺ τελοῦν τὴ λειτουργία. Μερικὲς ἔχουν ἡλικία αἰώνων, ἀλλὰ ὑπάρχουν τόσες πολλὲς σὲ κάθε μέρος, ποὺ δὲν εἶναι ἀσυνήθιστο νὰ βρεθοῦν ὠρισμένες ἀπὸ αὐτὲς νὰ σαπίζουν ἐγκαταλελειμμένες σὲ ἀποθῆκες καὶ ἱεροφυλάκια.

Ἡ ἀγιογραφία ἐπέζησε σὰν μιὰ ζωντανὴ τέχνη. Ὑπάρχουν ἀκόμη γωνιὲς τοῦ νησιοῦ, ὅπου οἱ μοναχοὶ δημιουργοῦν μετὰ ὑπομονὴν ἀριστουργήματα σὲ μιὰ τεχντροπία, ποὺ δὲν ἔχει ἀλλάξει ἐδῶ καὶ ἑκατοντάδες χρόνια. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀπόμερους τόπους εἶναι τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγ. Βαρνάβα, στὴν ἀνατολικὴ ἄκρη τοῦ νησιοῦ, κοντὰ στὰ γραφικὰ ρωμαϊκὰ εἱρεῖπια τῆς Σαλαμίνοσ.

Chypre est souvent appelée «l'île des Saints» à cause de l'abondance de ses Saints Patrons ce qui justifie la peinture iconographique traditionnelle également riche. Les magnifiques églises byzantines qui ornent jusqu'aux plus petits villages sont remplies de portraits idéalisés. La plupart d'entre eux reçoivent le baiser rituel des prêtres au cours de la célébration des services religieux.

Certains de ces portraits sont vieux de plusieurs siècles, mais il y en a tant et tant qu'il n'est point rare d'en découvrir livrés à la pourriture dans des débarras ou des sacristies.

L'art de la peinture iconographique demeure vivace : il existe encore des recoins de l'île où des moines, patiemment, créent des chefs d'œuvres selon un style immuable depuis des siècles. L'une de ces enclaves est le Monastère de Saint-Barnabé, à la pointe orientale de l'île, tout proche des pittoresques ruines romaines de Salamis.

Ἄδελφοὶ ἐν Χριστῷ καὶ ἀδέλφια καὶ στήν πραγματικότητα. Οἱ τρεῖς σεβάσμιμοι ἡλικιωμένοι μοναχοὶ τοῦ Ἁγ. Βαρνάβα, οἱ ὁποῖοι ἔχουν περάσει ἓνα μεγάλο μέρος τῆς ζωῆς των ζωγραφίζοντας ἱερὰς εἰκόνες.

Frères devant Jésus et frères en réalité. Les trois vénérables moines de Saint-Barnabé qui ont consacré la plus grande partie de leur vie aux saintes icônes.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Ἐνα ἐξαιρετικὰ σταθερὸ χέρι, ποὺ ἀνήκει στὸν ἡλικίας 75 ἐτῶν πατέρα Στέφανο, χαράσσει μὲ ἀκρίβεια τὸ μαῦρο περίγραμμα στὸ φωτιστέφανο τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

A GAUCHE

D'une main exceptionnellement sûre, le père Stéfanos, âgé de 75 ans, trace le profil de l'auréole de Saint Jean l'Évangéliste.

C'est ici que trois vieux moines vénérables, qui ont, à eux trois, vécu 227 ans perpétuent patiemment un art aussi ancien que l'Eglise indépendante grecque orthodoxe de Chypre même, et ils ne sont pas seulement «Frères en Jésus-Christ», mais aussi frères du même sang. Une photographie encadrée de leur mère occupe la place d'honneur dans leur «studio» monacal, à côté de celles de héros nationaux tels que le Général Grivas, Monseigneur Makarios et la Famille Royale Grecque.

Le Père Chariton, le plus âgé, a 82 ans, puis vient le Père Stéphanos, enjoué malgré ses 75 ans, le Père Barnabé, âgé seulement de 70 ans, est le benjamin de la famille. Ils vivent et peignent dans ce monastère depuis plus de 53 ans. Auparavant ils étaient tous trois dans un autre monastère à Limassol. Le Père Stéphanos est de toute évidence le responsable; c'est lui le porteparole et il désigne toute icône qui s'offre à la vue en disant «c'est moi qui peins».

Mais chacun des trois frères est maître selon son droit. Ils s'inspirent de livres anciens, de peintures murales, ou même d'icônes. Chaque icône est peinte sur bois, elle s'achève avec les riches auréoles en or et les saintes inscriptions. Bien que stylisées et formelles, les icônes sont d'une beauté incomparable. Un mois environ est nécessaire pour en achever une.

Jour après jour, les trois moines vénérables sont assis dans leur «studio», séparés des quelques 80 autres moines qui vivent dans le monastère, dessinant avec minutie comme ils le font depuis plus d'un demi siècle. Maintenant que leurs membres s'affaiblissent, ils se servent de longues cannes de bambou pour assurer leurs mains, et ils portent des lunettes pour le travail le plus délicat, mais le résultat demeure étonnant.

Leurs icônes de Saint Jean l'Évangéliste, la Vierge et l'Enfant, Saint Georges et le Dragon, et bien sûr, Saint Barnabé sont maintenant vendues dans les églises du monde entier. Les trois frères sont parvenus au faite de la renommée dans ce domaine. Le voyageur peut se procurer une icône d'une valeur de £ 15 à £ 50, mais généralement les ouvrages sont attribués longtemps avant d'être terminés.

Le Monastère de Saint-Barnabé porte le nom du patron de Chypre. Né à Chypre, on pense que l'apôtre ait été tué par des Juifs à Salamis et enterré secrètement par Saint Marc dans une tombe rupestre tout près de là. Elle fut oubliée jusqu'en 477. C'est alors que le Saint en aurait indiqué l'emplacement à Monseigneur Anthémios dans un rêve. Quand la tombe fut ouverte, on y trouva un manuscrit de l'Évangile de Saint Mathieu écrit de la main même de Saint Barnabé. Monseigneur Anthémios obtint l'indépendance de son église lorsqu'il présenta le manuscrit à l'Empereur Zénon à Constantinople. C'est ainsi que l'Eglise de Chypre devint indépendante et que l'Archevêque se vit octroyer le droit toujours en vigueur de revêtir le manteau de la pompe impériale, de porter la crosse impériale d'or et d'argent au lieu du bâton pastoral habituel, et de signer de l'encre rouge impériale.

Toute l'histoire de Saint Barnabé est peinte sur un mur de l'Eglise du Monastère de Saint-Barnabé. Elle a été peinte par le Père Stéphanos en 1922. L'Eglise elle-même, quoique assez récente (elle a été bâtie en 1756), est un exemple pittoresque d'architecture byzantine.

Grâce au profit de leur travail, les trois artistes-frères ont pu encore l'embellir au cours des ans. Ils lui ont offert un nouveau clocher, érigé en 1958, de leurs propres deniers. Bien sûr, ils sont moins actifs qu'ils n'étaient et de crainte que leur art précieux ne s'éteigne avec eux, ils exercent quelques uns des plus jeunes moines à continuer la tradition.

(Συνέχεια σελίς 16)

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΣ...

ΣΤΑ ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

ΜΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙ

ΜΕ ΤΟΝ

κ. ΝΙΚΟ ΨΥΧΑ

Μιά και βρεθήκαμε στην Ήλεκτρόλυσι στο περασμένο τεύχος, ας μην απομακρυνθούμε πολύ στην τωρινή μας συνέντευξη. Άς μπούμε στην αίθουσα του Χυτηρίου, που βρίσκεται δίπλα ακριβώς, και ας συζητήσουμε με ένα χύτη. Με τον κ. Νίκο Ψύχα, ας πούμε. Δεν πιστεύουμε να υπάρχει καμιά... αντίρρηση! Έξ άλλου είναι και αυτός ένας εργαζόμενος από την περιοχή μας. Κατάγεται από τη Χαιρώνεια, που βρίσκεται 13 χιλμ. έξω από την Λιβαδιά, στον παλιό δρόμο προς την Λαμία, και έχει σαν... έμβλημα της το μαρμάρινο λιοντάρι. Αυθόρμητα λοιπόν του κάναμε την πρώτη ερώτηση :

— Γιατί, κύριε Ψύχα, τη Χαιρώνεια τη λέγανε παλαιότερα Κάπρανα ;

— Πριν γίνη ή αναστήλωσις του, το μαρμάρινο λιοντάρι βρισκόταν κομματιασμένο και μισοχωμένο μέσα στη γη. Το νόμιζαν λοιπόν για άγαλμα κάπρου και έτσι κόλλησαν στο χωριό μου το όνομα Κάπρανα.

— Με τί ασχολούνται οι κάτοικοι του χωριού σας, δηλαδή ποιά είναι το κύριο εισόδημά τους ;

— Σχεδόν χωρίς εξαιρέσι, όλοι ασχολούνται με τη γεωργία. Καλλιεργούν κυρίως βαμβάκια και σιτηρά.

— Όταν τελειώνετε το Δημοτικό Σχολείο, θέλατε να συνεχίσετε στο Γυμνάσιο ή να ακολουθήσετε την εργασία του γεωργού;

— Ανεξάρτητα αν το ήθελα ή όχι, ήμουν το μεγαλύτερο παιδί μιās οικογενείας, που είχε άλλα δύο αγόρια και ένα κορίτσι, και έπρεπε να μείνω στα κτήματα. Όσο περνούσαν τα χρόνια, τόσο πιο πολύ χρειαζόταν ο πατέρας μου ένα βοηθό και αντικαταστάτη. Έτσι μέχρι που πήγα στρατιώτης, έμεινα στο χωριό, εκτός από ένα μικρό υιάστημα έξι περίπου μηνών, που πήγα και εργάσθηκα στο Έργοστάσιο σπירתων, στο Λαύριο.

— Μετά το στρατιωτικό με τί ασχοληθήκατε ;

— Στο στρατό υπηρέτησα στο Μηχανικό και εκπαιδεύτηκα σαν τεχνίτης μηχανημάτων. Όταν απολύθηκα λοιπόν, σκέφθηκα να ξεκόψω από τη γεωργία και ήρθε εδώ στο Έργοστάσιο και έπιασα δουλειά στην SLE, σαν βοηθός τεχνίτου. Παράλληλα έκανα και μιá αίτησι στο Άλουμίνιο, πέρασα εξετάσεις και στις 6 Δεκεμβρίου 1965 έπιασα μόνιμα δουλειά στο Χυτήριο.

— Ποιά ήταν το εισόδημα της οικογενείας σας από την γεωργία ;

— Στην καλή χρονιά φθάνανε τούς 12 τόννους βαμβάκι, που έπιανε γύρω στις 85.000 δραχμές.

— Άρκετά καλό, νομίζομε. Τί ήταν λοιπόν αυτό, που σάς ώθησε να «ξεκόψετε» από τη γεωργία και να ζητήσετε εργασία στο Έργοστάσιο του Άλουμινίου ;

— Κατ' αρχήν όλες οι χρονιές δεν είναι καλές για τον γεωργό, όποτε το εισόδημα είναι μειωμένο. Άλλά το σημαντικώτερο στη δική μου περίπτωση είναι, ότι τα πατρικά χωράφια έπρεπε να μοιρασθούν τελικά στα τέσσερα παιδιά του. Άν λοιπόν το εισόδημα ήταν καλό για μιá οικογένεια, δεν μπορεί να ήταν ίδιο για τέσσερεις. Γι' αυτό έπρεπε να κυττάζω να εξασφαλίσω με άλλον τρόπο το μέλλον μου και βρήκα σαν την πιο καλή λύσι να έλθω να εργασθώ στο Άλουμίνιο.

QUI EST QUI...

A ASPRA SPITIA

UNE

INTERVIEW

DE

M. NICOS PSYHAS

Dans notre précédent numéro nous étions dans le secteur «Electrolyse»; ne nous éloignons donc pas trop aujourd'hui et entrons dans la salle de la Fonderie, qui se trouve juste à côté, et discutons avec un couleur, M. Nicos Psyhas, par exemple. Nous espérons qu'il n'y aura aucun inconvenient ! D'ailleurs, il s'agit d'un agent originaire de notre région. Il est de Chéronée qui est située à 13 kilomètres de Léviada sur l'ancienne route nationale vers Lamia et qui a comme emblème un lion en marbre. Nous avons donc songé à commencer ainsi notre interview :

— Pourquoi, M. Psyhas, appelait-on la ville de Chéronée «Kapraina» dans l'ancien temps ?

— Avant sa restauration, le lion en marbre était cassé, presque enterré. On croyait alors que c'était un sanglier (Kapro) d'où le nom de «Kapraina» donné à mon village.

— Quelle est l'occupation des habitants de votre village, c'est-à-dire quel est leur principal revenu ?

— Tous, presque sans exception, s'occupent de l'agriculture. Ils cultivent principalement du coton et des céréales.

— Μήπως τὸ ἔχετε μετανοιώσει, πού διαλέξατε αὐτὴ τὴ λύση;

— Δὲν μπορῶ νὰ ἰσχυρισθῶ κάτι τέτοιο, γιατί τὸ παρὰ-εἰμαῖ μου τὸ ἀκολούθησαν καὶ τὰ ἄλλα δυὸ ἀδέλφια μου, πού αὐτὴ τὴ στιγμή ἐργάζονται μαζί μου στὸ Χυτήριο. Ὁ ἕνας στὴν παραγωγή καὶ ἀνήκει στὸ μόνιμο προσωπικὸ καὶ ὁ ἄλλος στὴ συντήρησι, μέσω τῆς ΕΤΡΕΞ. Αὐτὸς ὁ τελευταῖος μάλιστα εἶχε ἐργασθῆ καὶ πρότερον γιὰ ἕνα διάστημα ἐδῶ στὸ Ἔργο-στάσιο, ἀλλὰ ἔφυγε στὴ Γερμανία γιὰ καλύτερη τύχη. Ἔμεινε ἐκεῖ περίπου ἕνα χρόνο, δὲν βρῆκε πουθενά τὴν «καλύτερη τύχη» καὶ ξαναγύρισε κοντὰ μας.

— Ἔσεῖς πῶς τὰ πᾶτε μὲ τὴν ἐργασία σας, κύριε Ψύχα :

— Ἀρκετὰ καλά. Ξεκίνησα σὰν ὀδηγὸς φούρνου (φουρνίστας) καὶ τὸ 1968 ἔγινε βοηθὸς χύτου. Τὸν ἐπόμενο χρόνο ἔγινε χύτης καὶ μέχρι σήμερα ἐξακολουθῶ νὰ κάνω τὴν ἴδια ἐργασία.

— Ποιά ἀπὸ τίς δύο ἐργασίες σᾶς ἄρεσε περισσότερο ;

— Εἶναι καὶ οἱ δύο ἐνδιαφέρουσες, παρ' ὅλον ὅτι εἶναι διαφορετικές. Ὁ ὀδηγὸς φούρνου εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὸ ἀλουμίνιο, πού βρίσκεται στοὺς φούρνους πετρελαίου. Τὸ καθαρίζει, τὸ ἐμπλουτίζει μὲ διάφορα ἄλλα μέταλλα σύμφωνα μὲ τίς ὁδηγίες τῶν Ἐργοδηγῶν του, συμπιλάει ἐμφικῶς μὲρὲς τὴν ποσότητα ρίχνοντας μέσα στὸ φούρνο ἀποκόμματα ἀπὸ πλάκες ἢ μιγιέττες ἀλουμινίου, παίρνει δυὸ δείγματα γιὰ τὸ Χημεῖο καὶ τελικὰ μεταγγίζει τὸ μέταλλο στοὺς ηλεκτρικοὺς φούρνους. Ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ ἀρχίζει ἡ ἐργασία τοῦ χύτου. Κάνει κ' αὐτὸς ἕνα καθαρισμὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ρευστοῦ μετάλλου, στέλνει πάλι ἕνα δείγμα στὸ Χημεῖο, ἐτοιμάζει τὸ τραπέζι τῆς χυτεύσεως, πραγματοποιεῖ τὴ χύτευσι καὶ στὸ τέλος βγάζει ἔξω ἀπὸ τὰ «καλούπια» τὰ χυτευμένα κομμάτια. Ἡ χύτευσις φυσικὰ εἶναι ἡ πιὸ λεπτὴ ἐργασία. Χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ καὶ εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ τὴν παρακολουθεῖς βῆμα πρὸς βῆμα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος. Σοῦ δίνει ὅμως μιὰ μεγάλη ἱκανποίηση ἢ στιγμή πού ἀκουμπᾶς στὸ δάπεδο τὰ γυαλιστερά κομμάτια τοῦ ἀλουμινίου. Ὅλες οἱ προσπάθειες τῶσων ἐκατοντάδων ἐργαζομένων καταλήγουν σ' αὐτὲς τίς πλάκες ἢ τίς χε-λῶνες ἢ τίς μιγιέττες τοῦ φρεσκοχυτευμένου μετάλλου.

— Στὰ τόσα χρόνια, πού ἐργάζεσθε στὸ Χυτήριο, μήπως σκεφθήκατε κάτι, πού ἴσως νὰ βελτίωνε ἀκόμη περισσότερο τὴν ἀπόδοσι ἢ τίς συνθήκες ἐργασίας ;

— Ὅχι, γιατί συνήθως μᾶς προλαβαίνουν οἱ Προϊστάμενοί μας. Σκέπτομαι μονάχα, πῶς ἂν μπορούσε νὰ κλεισῆ ἡ πλευρὰ τοῦ Χυτηρίου πρὸς τὴν Ἡλεκτρόλυσι, θὰ γλυτώναμε ἀπὸ τὸν ἀέρα καὶ τὴ σκόνη. Καὶ μέχρι πού νὰ γίνῃ κάτι τέτοιο, ἄς ἀπαγορεύουν τουλάχιστον στὰ λεωφορεῖα νὰ περνοῦν ἀδιανὰ ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτῆ. Τρέχουν πολλὰ καὶ μπορεῖ νὰ συμβῆ κανένα σοβαρὸ ἀτύχημα, καθὼς μάλιστα δὲν ὑπέρχει ὀρατότητα, λόγω τοῦ ἀποθηκευμένου μετάλλου.

— Τί ἔχετε νὰ μᾶς πῆτε γιὰ τὴν ἐργασία μὲ τρεῖς βάρδιες, κύριε Ψύχα ;

— Εἶναι ἀλήθεια, πῶς δημιουργεῖ ὠρισμένα προβλήματα. Ἀλλάζει κάπως τὸν τρόπο τῆς ζωῆς καὶ σὲ ἐμποδίζει νὰ δημιουργήσης μόνιμες παρέες, ἐκτὸς ἂν οἱ φίλοι σου ἔχουν πάντα τὴν ἴδια βάρδια μὲ σένα, πράγμα ἀπίθανο. Σὲ ὑποχρεώνει ἐπίσης νὰ κοιμάσαι τὴν ἡμέρα, γιὰ νὰ μπορῆς νὰ ἐργάζεσαι τὴν νύκτα, ἀλλὰ αὐτὸ φυσικὰ ἰσχύει μονάχα γιὰ τὴν νυκτερινὴ βάρδια, δηλαδὴ μιὰ ἐβδομάδα στίς τρεῖς. Σ' αὐτὸ τὸ ρυθμὸ πρέπει νὰ προσαρμοσθῆ καὶ ἡ ὑπόλοιπη οἰκογένεια, κατὰ κάποιον τρόπο. Εὐτυχῶς ἐγὼ δὲν ἔχω ἀκόμη προβλήματα ἀπὸ αὐτὴ τὴν πλευρὰ, γιατί ἡ κόρη μου εἶναι μόλις ἐνάμισυ ἔτους.

— Ποιά εἶναι τὰ ἐνδιαφέροντά σας ἔξω ἀπὸ τὴν ἐργασία ;

— Ὅχι σπουδαία πράγματα. Παρακολουθῶ τίς ἀθλητικὲς ἐκδηλώσεις — σὰν θεατῆς, φυσικὰ — καὶ ἂν βγάλωμ καὶ τὸ καφενεῖο, τὸν ὑπόλοιπο χρόνο μὲν σίτι παιζοντας μὲ τὴν κόρη μου ἢ διαβάζοντας ἐφημερίδα ἢ κάποιο περιοδικό. Φυσικὰ τὸ καλοκαίρι ἀφιερῶν πολλὰς ὥρες στὸ κολύμπι, γιατί μοῦ ἀρέσει πολὺ ἡ θάλασσα.

— Στὸ χωριὸ σας πηγαίνετε καμμιά φορὰ ;

— Ἀρκετὰ συχνὰ, διότι ἐκεῖ ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν οἱ γονεῖς μου. Πηγαίνω τίς μεγάλες γιορτές, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι τὸ Πάσχα, καὶ ὅταν ἔχω μεγάλο ρεπό. Ἀλλὰ καὶ οἱ γονεῖς μου ἔρχονται πολλές φορές ἐδῶ, γιὰ νὰ μᾶς δοῦν.

— Ποιὲς εἶναι οἱ ἐντυπώσεις τῶν γονέων σου ἀπὸ τὰ Ἄσπρα Σπίτια ;

— Παρ' ὅλον ὅτι βρίσκουν τὴν πόλι μας πολὺ ὁμορφὴ καὶ

(Συνέχεια σελίς 34)

— Une fois terminée l'Ecole Primaire, désiriez-vous continuer vos études secondaires ou bien faire de la culture ?

— Indépendamment de ce que je voulais, j'étais l'aîné d'une famille de trois garçons et une fille, et j'étais obligé de travailler sur nos terres. Les années passaient et mon père ressentait de plus en plus le besoin d'un aide et d'un successeur. Ainsi, jusqu'à ma mobilisation, je suis resté au village, à l'exception d'une période de six mois pendant laquelle j'ai travaillé à l'usine d'allumettes de Lavrion.

— Après votre service militaire, de quoi vous êtes-vous occupé ?

— J'ai fait mon service au Génie et avais été formé comme ouvrier d'engins. A l'issue de mon service militaire j'avais ainsi pensé d'abandonner l'agriculture. Je suis venu alors ici à l'Usine pour travailler chez SLE comme aide technicien. Parallèlement, j'ai fait une demande d'emploi à l'Aluminium de Grèce, et après avoir passé les examens j'ai été embauché à la Société le 6 décembre 1965, au service Fonderie.

— Quel était le revenu de votre famille par l'agriculture ?

— Une bonne année nous donnait 12 tonnes de coton qui se traduisaient par 85.000 Drachmes environ.

— Il s'agit, à notre avis, d'un bon revenu. Qu'est-ce qui vous a poussé de vous éloigner chercher un emploi à l'Usine d'Aluminium ?

— Pour commencer, toutes les années ne sont pas bonnes pour un cultivateur et par conséquent, son revenu diminue. Mais l'essentiel en ce qui me concerne, est que les terrains paternels devaient être partagés finalement aux quatre enfants. Si le revenu était donc bon pour une famille, il ne l'était plus pour quatre familles. J'ai ainsi cherché un autre moyen pour assurer mon avenir et j'ai trouvé qu'un emploi à l'usine d'Aluminium serait la meilleure solution.

— Regrettez-vous d'avoir choisi cette solution ?

— Je ne peux pas affirmer cela, car mon exemple a été ensuite suivi par mes deux autres frères qui travaillent actuellement avec moi à la Fonderie. L'un travaille à la production et fait partie du personnel permanent et l'autre à l'entretien et dépend d'ETREX. Ce dernier avait même travaillé, il y a deux ans, à l'Usine pendant un certain temps, mais il a quitté la Grèce pour l'Allemagne où il espérait mieux. Il y est resté environ un an, n'a pas trouvé «meilleure fortune» et est rentré de nouveau près de nous.

— Du côté professionnel M. Psyhas, ça va ?

— Assez bien. Au début, j'ai commencé comme conducteur de four et en 1968 je suis devenu aide-couleur. L'année suivante je suis devenu couleur et continue jusqu'à ce jour à faire ce même travail.

— Lequel des deux emplois préféreriez-vous ?

— Tous deux sont intéressants, bien qu'ils soient tout à fait différents. Le conducteur de four est responsable de l'aluminium qui se trouve dans les fours à mazout. Il le nettoie, l'enrichit de divers autres métaux suivant les instructions qu'il reçoit des agents de maîtrise, complète parfois la quantité en y mettant dans le four des déchets de plaques ou billettes d'aluminium, prélève des échantillons pour le laboratoire et enfin transvase le métal dans les fours électriques. Là commence le travail du couleur. Celui-ci effectue un nettoyage de la surface du métal liquide, envoie de nouveau un échantillon au Laboratoire, prépare la table de coulée, réalise la coulée et, enfin enlève des moules les pièces coulées. La coulée est naturellement, un travail délicat. Il exige beaucoup d'attention et vous oblige à surveiller le travail pas à pas du début jusqu'à la fin. Mais vous avez par contre, une grande satisfaction au moment où vous déposez à terre la pièce d'aluminium qui brille. Tous les efforts de centaines d'agents aboutissent à ces plaques, ou aux lingots et aux billettes de métal récemment coulées.

— Depuis que vous travaillez à la Fonderie, n'avez-vous pas songé à trouver une amélioration qui faciliterait votre travail et aiderait à une augmentation de rendement ?

— Non, parce que d'habitude nos chefs nous devançant. Je pense seulement que si l'on pouvait fermer le côté de la Fonderie vers l'Electrolyse, nous serions débarrassés du vent et de la poussière. D'autre part, on pourrait interdire tout au moins le passage des cars vides dans ce cens, et qui, de ce fait, roulent trop vite risquant de provoquer de graves accidents surtout étant donné la visibilité minime à cet endroit à cause du stockage de métal.

— Qu'avez-vous à nous dire sur le travail à trois postes, M. Psyhas ?

— Il est vrai qu'il y a quelques problèmes. Il est vrai qu'il change un peu le train de vie et vous empêche d'avoir des amis stables à moins que vos amis soient toujours du même poste que vous, chose peu probable. Il vous oblige, en outre à dormir pendant le jour pour pouvoir travailler la nuit, mais ceci naturellement n'est valable que pour le poste de nuit, c'est-à-dire une semaine sur trois. Votre famille doit également suivre le même rythme de vie. Heureusement pour moi, ma fille n'a que dix-huit mois encore.

— A quoi vous intéressez-vous en dehors de votre travail ?

— Je suis les manifestations sportives — en spectateur naturellement — et à part le café, le reste du temps libre je reste chez moi et je joue avec ma fille ou je lis le journal et autres revues. Pendant l'été, je consacre beaucoup du temps à la natation, car j'aime beaucoup la mer.

— Vous rendez-vous parfois à votre village ?

— Assez souvent, parce que mes parents y vivent encore. J'y vais pour les fêtes à Pâques par exemple, et pendant mon «grand repos». Mes parents viennent d'ailleurs assez souvent nous voir ici.

— Quelles sont leurs impressions sur Aspra Spitia ?

— Bien qu'ils trouvent notre petite ville très belle et notre vie très confortable, ils n'y restent pas plus de 8 à 10 jours ! Habités, comme ils le sont, à travailler toujours, ils ne peuvent pas rester sans rien faire. A Aspra Spitia ils n'ont rien à faire naturellement.

— Comment trouvez-vous la vie à Aspra Spitia en comparaison avec celle de Chéronée ?

— Il n'y a absolument pas de comparaison entre Aspra Spitia et Chéronée. Là-bas, à part des articles de toute première urgence, pour tout le reste l'on doit se déplacer à Levadia, tandis qu'à Aspra Spitia l'on trouve de tout comme dans une grande ville.

— C'est-à-dire qu'à votre avis, il n'y a rien qui manque d'Aspra Spitia.

— Je suppose que non. Nous avons des boutiques, des Ecoles, une Banque, des Installations sportives, des cinémas, des Services Publics, et... la mer... Il nous manque seulement je crois une église. La population a augmenté beaucoup et la petite église de l'Ascension ne peut plus nous contenir. J'espère que la Société qui pense à tout pensera aussi à cette question religieuse.

ΟΙ ΑΓΙΟΓΡΑΦΟΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ

(Συνέχεια από σελίδα 13)

Έδω λοιπόν, τρεις σεβάσμιοι ηλικιωμένοι μοναχοί, που έχουν ζήσει και οι τρεις μαζί 227 χρόνια, ακολουθούν με υπομονή μιὰ τέχνη τόσο παλιά, όσο και η αυτοκέφαλη ελληνορθόδοξη εκκλησία της Κύπρου. Και δεν είναι μονάχα «άδελφοί εν Χριστώ», αλλά αδελφία και στην πραγματικότητα. Μιὰ κοινιστική φωτογραφία της μητέρας των κρέμεται σε τιμητική θέση στο μοναστικό τους «εργαστήριο», δίπλα στα πορτραίτα εθνικών συμβόλων, όπως ο Στρατηγός Γρίβας, ο Άρχιεπίσκοπος Μακάριος και η ελληνική Βασιλική Οικογένεια.

Ο πατήρ Χαρίτων, ο πιό μεγάλος, είναι στά 82. Άκολουθεί ο πατήρ Στέφανος, εύθυμος και ζωηρός στά 75 του. Ο πατήρ Βαρνάβας, μονάχα 70 χρόνων, είναι δ... νεαρός της οικογένειας. Έχουν ζήσει στο μοναστήρι ζωγραφίζοντας πάνω από 53 χρόνια και πριν απ' αυτό ήταν όλοι μαζί σε άλλο μοναστήρι, στη Λεμεσό. Ο πατήρ Στέφανος είναι σαφώς ο αρχηγός. Ένεργεί σαν γενικός εκπρόσωπος και με υπερηφάνεια δείχνει κάθε εικόνα, σαν να τις ζωγράφιζε όλες αυτές.

Άλλά ο καθένας από τους τρεις αδελφούς είναι κύριος των δικαιωμάτων του. Σχεδιάζουν τὰ θέματα τους από παλιά βιβλία, από τοιχογραφίες ή ακόμη από υπάρχουσες εικόνες. Τὰ ζωγραφίζουν επάνω σε ξύλο και τὰ συμπληρώνουν με πλούσιους χρυσούς φωτοστέφανους και ιερές επιγραφές. Παρ' όλον ότι τὰ θέματα είναι απλοποιημένα και τυπικά, οι εικόνες γίνονται αντικείμενα άπίστευτης όμορφιάς. Για τὸ ζωγράφισμα κάθε μιὰς απαιτείται περίπου ένας μήνας εργασίας. Τη μιὰ μέρα μετά την άλλη οι τρεις ηλικιωμένοι μοναχοί, μακριά από τους άλλους 80 τὸσους μοναχούς που μένουν στο μοναστήρι, κάθονται στο εργαστήριό τους και σχεδιάζουν με προσοχή πρότυπα, όπως ακριβώς ἐδὼ και περισσότερο από μισόν αιώνα. Τώρα που τὰ άκρα του σώματός των γίνονται όλοένα και πιό αδύνατα, χρησιμοποιούν μακριά μπαστούνια από μπαμπού, για να άκουμπούν τὰ χέρια τους και φορούν γυαλιά για τὴν πιό κοντινή εργασία. Άλλά τὰ άποτελέσματα είναι ακόμη καταπληκτικά.

Οι εικόνες τους του Άγ. Ίωάννου του Εύαγγελιστού, της Παρθένου με τὸ Βρέφος, του Άγ. Γεωργίου με τὸν Δράκο και, φυσικά, του Άγ. Βαρνάβα, πωλούνται τώρα σε εκκλησίες σ' όλο κόσμο, ἐκεί κοντά. Ήταν ξεχασμένος μέχρι τὸ έτος 477, όποτε λέγεται ότι ο άγιος φάνέρωσε τὸ μέρος, που βρισκόταν, στὸν Άρχιεπίσκοπο Άνθέμιο, στὸν ύπνο του. Όταν άνοιχθηκε ο τάφος, βρέθηκε ένα χειρόγραφο Εύαγγέλιο του Εύαγγελιστού Ματθαίου, γραμμένο με τὸν γραφικό χαρακτήρα του Άγ. Βαρνάβα. Ο Άρχιεπίσκοπος Άνθέμιος κέρδισε τὴν ανεξαρτησία της Εκκλησίας του, όταν παρουσίασε τὸ χειρόγραφο στὸν αυτοκράτορα Ζήνωνα στὴν Κωνσταντινούπολι. Έτσι η Εκκλησία της Κύπρου έγινε αυτοκέφαλη και ο Άρχιεπίσκοπος έλαβε τὸ δικαίωμα, που διατηρεί ακόμη, να φορᾶ μανδύα από αυτοκρατορική πορφύρα, να κρατᾶ αυτοκρατορική ράβδο από χρυσό και άσήμι, αντί της συνηθισμένης ιερατικής ράβδου, και να ύπογράφη με κόκκινη αυτοκρατορική μελάνη.

Όλοκληρη η ιστορία του Άγ. Βαρνάβα έχει άναπαρασταθῆ σε μιὰ τοιχογραφία στὴν εκκλησία του όμωνύμου μοναστηριού. Έκτελέστηκε από τὸν πατέρα Στέφανο τὸ 1922. Άλλά και η ίδια η εκκλησία, παρ' όλον ότι είναι αρκετὰ πρόσφατη (κτίστηκε τὸ 1756) είναι ένα γραφικό δείγμα Βυζαντινῆς αρχιτεκτονικῆς. Χάρις στὴν επικερδῆ τους άπασχόλησι με τις εικόνες, οι τρεις αδελφοί ζωγράφοι μπόρεσαν να κάνουν μερικές προσθήκες με τὴν πάροδο του χρόνου. Τὸ 1958 έκτισαν ένα καινούργιο κωδωνοστάσιο της εκκλησίας με χρήματα άποκλειστικά δικὰ τους. Φυσικά, τώρα είναι λιγώτερο δραστήριο από όσο ήταν συνηθως και από φόβο μήπως η πολυτιμη τέχνη τους πεθάνη μαζί με αυτούς, έχουν άρχισει να διδάσκουν μερικούς από τους πιό νέους μοναχούς, ώστε να συνεχίσουν τὴν παράδοσι.

ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

του κ. Χρήστου Σίδηρη

Κάποτε στις άρχες της κατασκευής, τὸ φῶς καὶ τὸ σκοτάδι ἦταν ἀνακατεμένα, ἓνα γκριζόμαυρο χαρμάνι καὶ ἔμοιαζε ἢ πλάση σὰν αἶθουσα σινεμά, πού προβάλλεται σκοτεινὸ ἔργο. Δὲν ἔβλεπες τὸ δάκτυλό σου !

Τὰ εἶδε ὁ Θεός, πού δὲν ἦταν ὁμορφα καὶ φωνάζει τοὺς ἀγγέλους του. «Γιὰ ἔλατε δῶ. Ποῦ εἶναι οἱ ἄλλοι;» («Κάνουν κάτι μερεμέτια ἐκεῖ στὸ χάος», ἀπαντᾶ ὁ Ἀρχάγγελος. «Φωνάζτε τους, ἔχομε δουλειά»). Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. «Διαχωρισθῆτω τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους». Καὶ ἔγινε ἡ μέρα λαμπερή καὶ τὰ σκοτάδια ἔφτιαζαν τὴ νύχτα μαύρη καὶ ἀνάστερη. Πέσανε κάτι ἀγγελάκια, πού φοιτούσανε στὴ σχολὴ διακοσμητῶν καὶ τὴν στολίσανε μὲ ἀστέρια, διάπτοντες καὶ φεγγάρι καὶ ἔγινε μιά νύχτα μούρλια. Ἀργότερα τὴν παρέδωσε ὁ Θεὸς στοὺς ἀνθρώπους νὰ κοιμῶνται καὶ νὰ ξεκουράζονται.

Τεντώνουν τὴν ἀρίδα τους ντουέτο οἱ παντρεμένοι, ἀπολαμβάνουν τὸ νανούρισμα μιάς κρεβατομουρούρας καὶ μετὰ ροχαλίζουν σὲ καλαματιανὸ σκοπὸ. Οἱ ἐργιμένηδες ζαπλώνουν σόλο καὶ βλέπουν ὄραμα μὲ ἀνοικτὰ μάτια, μιά κοπέλα ντροπαλή, γελαστή, χαμηλοβλεπούσα, μὲ νυφικὸ καὶ λεμονοανθοῦς καὶ δίπλα της τὸν ἑαυτὸ τους μὲ ἐπίσημο ἔνδυμα νὰ καμαρώνη σὰν γύφτικο σκεπάρνι. Τὸ ὄραμα συνεχίζεται στὸν ὕπνο τους, μέχρι πού φτάνει νὰ γίνη ἀκατάλληλο γιὰ γράψιμο.

Κεῖνη τὴν ἑβδομάδα δούλευα νυχτερινός. Εὐγαίναμε ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο στὶς 6 τὸ πρωὶ καὶ ἐνῶ ὁ ἥλιος ἔσκαζε στὴν ἀνατολή, εἰμὲς λέγαμε «καληνύχτα» καὶ κατευθεῖαν γιὰ τὸ κρεβάτι. Ἦμουν μόνος στὸ σπίτι, ἦπια ἓνα γάλα, λένε πῶς φέρνει ὕπνηλια. Σὲ λίγο μὲ ρίχνει ὁ ὕπνος νὸκ ἄουτ στὸ ρίγκ τοῦ κρεβατιοῦ...

Τὴν ἀρχὴ ἔκανε κείνο τὸ ἀμάξι πού φέρνει τὸ νερὸ. Ἀκούω ἀπότομα τὸ μοτέρ του νὰ βουίξη καὶ πετάχτηκα. Τί διάβολο τὸ θέλει τόσο ἰσχυρὸ μοτέρ, ἀναρωτιώμουν. Χάθηκε νὰ βρεθῆ ἓνας ἀθόρυβος ἀπορροφητήρας νὰ γίνεταί ἡ δουλειά :

«Διῶξε τίς σκέψεις καὶ κοιμήσου, πού θες νὰ βγάλῃς καὶ πατέντα», μιλάει μιά φωνὴ μέσα μου. Ὅλοι μας ἔχομε κάτι μέσα μας, πού οἱ ψυχολόγοι τὸ λένε δευτέρω «ἐγώ» μας, ὁ Καραγκιόζης τὸ λέει «Ἀφεντομουτσουναρά μου». Εἶναι ὁ ἑαυτὸς μας. Αὐτὸς μοῦ μίλησε καὶ μένα ἐκείνη τὴν ὥρα.

Συνήθως δὲν τὰ πάω καλά μαζί του, γιατί μὲ πάει κόντρα καὶ σπανίως συμφωνῶμε. Δὲν τοῦ ἀπάντησα, μὴν πιάση τὴν πάρλα καὶ μὲ ζαγρυνήση. Τέλος τὸ ἀμάξι μὲ τὸ ἰσχυρὸ μοτέρ δὲν ἀκουγόταν — θὰ τὸ γέμισε τὸ νεποζίτο — καὶ τὰ μάτια μου ἄρχισαν πάλι νὰ γλαρώνουν.

Εἶχα δὲν εἶχα πάρει μισὴ ὥρα ὕπνο καὶ ἀκούω ἓνα συνεχῆ ἀγριοθόρυβο «γροῦ - γροῦ - γροῦ» καὶ παίξω ταμποῦρο στὰ τύμπανα τῶν αὐτιῶν μου. Ἦταν μιά μπετονιέρα, πού ἔριχνε τὴν πλάκα μιάς γειτονικῆς οἰκοδομῆς. Θόρυβος ἐξησφαλισμένος μέχρι τὸ μεσημέρι τουλάχιστον, ποιότητος ἄλφα - ἄλφα. Οἱ προσευχές καὶ οἱ μετάνοιες πού εἶχα κάνει νὰ τὴν ριζοῦν τὴν ἄλλη βδομάδα πού θὰ δούλευα ἡμερήσιος. Δὲν εἶχαν εἰσακουσθῆ.

Καὶ νάτος πάλι ὁ ἑαυτὸς μου νὰ μοῦ λέη : «Θὰ τὸν συνηθίσῃς τὸν θόρυβο, πῆς πῶς εἶναι νανούρισμα. Σὰ νὰ λήη τὸ γροῦ - γροῦ, κοιμήσου - κοιμήσου καὶ θὰ κοιμηθῆς βάζοντας καὶ λίγη αὐθυ-

ποβολή». Ἐνῶ δὲν μπορούσα νὰ κάνω κι' ἄλλιῶς τὴ δοκίμασα τὴ συνταγὴ γιὰ ἀρκετὴν ὥρα.

Ἄμ, ἂν ἦταν, κύριε ἐαυτέ μου, νὰ νανουρίζουν οἱ μπετονιέρες, θάβαζαν ἀπὸ πεντέξη ἔξω ἀπὸ κάθε ξενοδοχεῖο νὰ δουλεύουν, νὰ γεμίξῃ πελατεία !... Καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ μοῦ σερβίρεται αὐτὴ ἡ μουσικὴ μπετονιέρας, γαρνιρισμένη μὲ ἓνα πολὺ νόστιμο σκούζιμο ἀλάδωτου καροτσιοῦ, πού κουβαλοῦσε τὴν ἄμμο.

Ὅχι μόνον πάει ὁ ὕπνος ἀλλὰ ἦταν καὶ δοκιμασία νεύρων. Ὅρα ἐντεκάμιση, πρόχειρος ὑπολογισμὸς, εἶχα κοιμηθῆ περίπου μιάμιση ὥρα ἀπὸ τίς ἑπτὰ πού ἔπεσα, καὶ μοῦρχεται καὶ τὸ τελεσίγραφο ἀπὸ τὸ στομάχι. Ζήλησε κι' ἔκανε καὶ αὐτὸ γροῦ - γροῦ. Στωικὴ φιλοσοφία : «Ποῦ θὰ μοῦ πᾶς, ὕπνε, θὰ σέ βρῶ τὸ ἀπόγευμα». Καὶ σηκώθηκα γιὰ φαγητό !...

Ὅρα δύο παρά, μὲ ἑλαφρὸ στομάχι καὶ μὲ τὴν ἀκλόνητὴ ἀπόφαση νὰ κοιμηθῶ, ζαναζαπλώνω. Κάτι σκέψεις, ποῖ ἦλθαν νὰ μὲ ἐμποδίσουν, τίς ἐδίωξα κακὴν κακῶς μὲ τὸ μαστίγιό τῆς ἐπιβολῆς καὶ μὲ λίγο διάβασμα.

Καὶ τὸν ἄρπαξα καὶ μ' ἄρπαξε ἓνας ὕπνος βαθύς, χορταστικός. Ἐνα μοτοσακὸ περνοδιάβαινε μαρσάροντας, ἓνα μικρὸ τσίριζε, λές καὶ τὸ σφάζανε οἱ στρατιῶτες τοῦ Ἡρώδη στὴ Ραμιά. Βαθεῖα - βαθεῖα τὰκουγα ὅλα σὰν ὄνειρο. Δὲν μὲ ἐνοχλοῦσαν.

Ἦταν ἓνας ἐξυπνος ἄνθρωπος, δραστήριος, ἀτσιδασ, Μαρκόνι τὸν λέγανε, πού σγαρλίχοντας τὰ μπαῦλα τῆς ἐπιστήμης ὠφέλησε τὴν ἀνθρωπότητα ἀνακαλύπτοντας τὸ ραδιόφωνο καὶ κάτι ἄλλα λιοντάρια. Ἄλλὰ τί φταίει αὐτὸς, ἂν ὁ κάθε ἄνθρωπος ἀνοίγη στὴ διαπασῶν τὸ ραδιόφωνό του, καλὴ ὥρα μὴν πῶ τίποτα ἄλλο) σὰν τὸ δικό μου τὸν γείτονα, ψάχνοντας δὲν ξέρω τί σταθμὸ νὰ βρῆ. Καὶ ὠρμησε μὲς στὸ δωμάτιό μου μιά ποικιλία ἀπὸ φωνές, λόγους, καραμούζες, παράσιτα, ὅλα σὲ μεγάλη ἔνταση. Ἄντε ἔπειτα νὰ μὴν ζυπνήσης. Διάρκεσε κἀνα πεντάλεπτε αὐτὸς ὁ θόρυβος — ἐνῶ ἐγὼ εἶχα γίνει σὰν σκονιὸ χιλιοστριμμένο, ἀπὸ τίς στροφές πού ἔπαιρνα στὸ στρώμα — καὶ στὸ τέλος καταστάλαξε σὲ ἓνα τσάμικο :

«Στὰ Σάλωνα σφάζουν ἀρνιά»

Δὲν ξέρω τί σφάζανε στὰ Σάλωνα, ἐδῶ ὅμως σφαζόμεν ἔγω μετὰ μουσικῆς. Καὶ νάτος πάλι ἐκεῖνος ὁ κουτοπόνηρος φιλόσοφος ὁ ἑαυτὸς μου νὰ μοῦ λέη : «Τὰ νεῦρα σου ἔχουν γίνει σὰν πατεντωμένες χορδὲς κιθάρας, ἀλλὰ βάλε θέληση, μάζεψέ τὰ σὰν ματσάκι μουλινέδες καὶ γιὰ νὰ ἀποδείξῃς ὅτι εἶσαι δυνατὸς ψυχικά... νὰ σηκωθῆς νὰ τὸ χορέψῃς αὐτὸ τὸ τσάμικο, εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς πού σοῦ ἄρεσει».

Ἐλα ντέ ! !... πῶς σοῦρχεται. Μένα μούρθε νὰ... φάω τὸ μαξιλάρι. Κοιτάζω τὴν ὥρα, πλησιάζει τέσσερεις. Ἐπιστρατεύοντας ὅλες τίς ψυχικῆς μου δυνάμεις προσπάθησα νὰ τὸ ρίξω στὸ εὐθυμο καὶ ἐτοιμαζόμεν νὰ σηκωθῶ νὰ βρῶ τὸ ρυθμὸ τοῦ τσάμικου. Μὰ πάλι κάποια... κρινοδάχτυλα θὰ γύρισαν τὸ κουμπὶ καὶ ἡ ρημάδα ἢ βελόνα ἄρπαξε μιά ξένη ἀγριομουσικὴ. Κάτι παρόμοιο εἶχα ἀκούσει στὸ σινεμά, πού τὸ χόρευαν οἱ Ζουλοῦ.

Ὁ Μέγας Ναπολέων, λένε, εἶχε τὸ χάρισμα νὰ μπορῆ νὰ κοιμᾶται ὅποτε καὶ ὅσο ἤθελε. (Δὲν ξέρω τί ὕπνο ἔκανε μετὰ τὸ Βατερλώ). Ἄλλὰ ἂν ἦμουν καὶ ἐγὼ αὐτοκράτορας, θὰ κοιμόμουν ὅποτε καὶ ὅσο ἤθελα κι' ἄς μοῦ μιλοῦσε κανεὶς. Καὶ ἄσε τί φημιάνια θάβγαζα γιὰ τοὺς θορύβους...

Ἡ μουσικὴ τῶν Ζουλοῦ συνέχισε, ὅταν ἀκούω τὸ κουδούνι τῆς πόρτας νὰ χτυπᾶ. Πετιέμα ὅπως ἦμουν καὶ ἀνοίγω. Βλέπω ἓναν ἀποκρουστικὸ τύπο νὰ κρατᾶ δύο - τρία τρανζίστορες στὰ χέρια του. Στὴν ἀρχὴ δεῖλμασε λίγο, πού μὲ εἶδε ἀπὸ τὸν ὕπνο, ἀλλὰ μετὰ ὑπερίσχυσε τὸ ἐπαγγελματικὸ του δαιμόνιο καὶ μοῦ λέει : «Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, ἔχω μεγάλα τρανζίστορες τῶν καλυτέρων ἐργοστασιῶν, φτηνὰ καὶ μὲ δόσεις, μήπως θέλετε νὰ...».

Οὔτε κατάλαβα πῶς βρέθηκε ἓνα στὰ χέρια μου, διέγραψε μιά τροχιά στὸν ἀέρα σὰν δορυφόρος καὶ προσγειώθηκε ἀνώμαλα στὸ κεφάλι τοῦ τύπου. Ἄφησε τὸ μισὸ τομάρι στὴν πόρτα ἀπὸ τὴ βιασύνη του νὰ φύγη καὶ ἐκεῖ ἔξω τὸν ἄκουσα νὰ φωνάζη κάτι γιὰ τρελλόν, γιὰ ἀστυνομία, γιὰ μήνυση, καὶ πάει στὴν ὁργή.

Ἦτοτε ἀπὸ λίγη ὥρα ἦμουν στὸ καφενεῖο. Ἐπινα ἓναν καφέ μετὰ τὸν καλὸν ὕπνο. πού... ἔκανα καὶ ἐπὶ πλέον ἔκανα ἓναν λογαριασμὸ. πόσο στοιχίζει ἓνα σπασμένο τρανζίστορ σὺν ἓνα καρούμπαλο στὸ κεφάλι τοῦ τύπου, χαλάλι του !

Ἄμ, καλὰ τὸχα διαβάσει αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα στὸ ὠροσκόπιό μου «Προστριβὲς μὲ ἄγνωστο ἄτομο»...

ΠΑΣΧΑ
ΣΤΑ
ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

Τὸ πατροπαράδοτο ψήσιμο τῶν ἀρνιῶν
στὴ σούβλα κατὰ γειτονιές. (Φωτογρ. Γ.
Γεωργίου)

L'agneau traditionnel rôti à la broche,
dans chaque quartier. (photos G. Georgiou)

PAQUES
A
ASPRA SPITIA

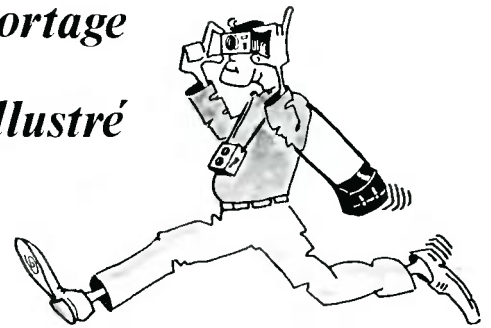

Ύπό τήν επίσκεψι τής 24.3.72. Στή φωτογραφία μας ἀναγνωρίζομε, ἀπό δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερά, τοὺς κ.κ. Desazars de Montgaillard, Marchandise, David, Bès de Berc, Gall καὶ πρὸ πῖσω τὸν κ. Bernier.

Visite du 24.3.72. Nous reconnaissons sur notre photo, de gauche à droite, MM. Desazars de Montgaillard, Marchandise, David, Bès de Berc, Gall et au 2e plan, M. Bernier.

*le reportage
illustré*

Τὸ φωτο-ρεπορτάζ

Ύὸ Διευθυντῆς τοῦ ἐργοστασίου κ. David ξεναγεῖ στήν Ἡλεκτρόλυσι μία ὁμάδα Μελῶν τῆς Nibid. Πρὸς τὰ δεξιὰ διακρίνεται ὁ κ. Devaud.

Le Directeur de l'Usine, M. David, accompagnant certains Membres de la NIBID, dans les halls de l'électrolyse. A droite, nous remarquons également M. Devaud.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Ύὸ Γεν. Διευθυντῆς μας κ. Massol καλοσοφίζει τὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Nibid κατὰ τὴν επίσκεψι τῆς 16.4.72. Διακρίνομε ἐπίσης τὸν κ. Machenaud, καινούργιο Γενικό Γραμματέα.

A GAUCHE

Notre Directeur Général, M. Massol, accueille les Membres du Conseil d'Administration de la NIBID au cours de la visite du 16.4.72. Nous remarquons également, M. Machenaud, notre nouveau Secrétaire Général.

Μερικά στιγμιότυπα από τις Γυμναστικές Έπιδείξεις των Σχολείων των Άσπρων Σπιτιών τής 27ης Μαΐου 1972.

1. Οί μαθητὰι παρατεταγμένοι στο Στάδιο για τήν ἔπαρσι τῆς σημαίας.
2. Μαθητὰι καὶ μαθήτριες τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἐκτελοῦν μὲ ἀκρίβεια καὶ χάρι μία ὄσκησι.
3. Τὸ σῆμα τῆς Ἐταιρείας μας AL γραμμένο πάνω στο χορτάρι τοῦ Σταδίου μὲ τὰ... σώματα μαθητῶν τοῦ Δημ. Σχολείου.
4. Οί καλογυμνασμένοι μαθητὰι τοῦ Γυμνασίου ἐντυπωσίασαν τοὺς θεατὰς.
5. Ἡ ἀπόλυτη ἐπιτυχία τῶν συνασκήσεων ἦταν ἡ ἐπιβράβευσις τῶν κόπων τοῦ δραστηρίου καθηγητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Γυμνασίου μας κ. Παν. Κουμπλιῆ.

Les compétitions sportives de fin d'année des Ecoles d'Aspra Spitia. Quelques instantanés de la journée du 27 mai 1972.

1. Les élèves sur le Stade attendent le lever du drapeau.
2. Garçons et filles, élèves de l'Ecole Primaire, exécutent avec précision un exercice.
3. Le signe «AL» de notre Société formé sur le gazon du Stade par les corps des élèves de l'Ecole Primaire!
4. Parfaitement entraînés les élèves du Gymnase ont impressionné les spectateurs.
5. Le succès qu'ont remporté les exercices de groupes fut la récompense des efforts du professeur de Culture Physique de notre Gymnase, M. Pan. Koumbliis, qui ne ménage pas ses peines.

1

2

3

4

5

Παρίσι, κτίριον Ραδιοφωνίας. Πύργος από άλουμίνιο.

Paris, maison de la Radio. Tour en Aluminium.

Ο ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ ΜΕ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

τού κ. P. Péria

Προορίζεται για την καθημερινή μας ζωή, την όποια βελτιώνει, την κάνει πιο έλκυστική, την εξωραϊζει. Άλλα πριν πάρη την οριστική του μορφή, τó άλουμίνιο, αυτό που βγαίνει από τó χυτήριο του έργοστασίου, θά ύποστη κάποτε ένα και στίς πιο πολλές περιπτώσεις μιά όλόκληρη σειρά διαδοχικών μετασχηματισμών.

Είναι άλήθεια, πώς αύτη ή παρατήρησι άφορά και όλα τά άλλα μέταλλα. Πρέπει όμως να παραδεχθούμε, ότι τó άλουμίνιο προσφέρεται καλύτερα και περισσότερο για όλα τά είδη των τόσο διαφορετικών μεθόδων μετασχηματισμού.

Όλα αυτά βέβαια είναι πολύ άοριστα, πολύ θεωρητικά. Για να τά κάνωμε πιο συγκεκριμένα, σās προτείνω να πάρωμε μαζί τó άεροπλάνο.

Ταξίδια, χώρες μακρινές, έξωτικά τοπία

Όχι φυσικά. Άς μείνωμε στη γή και άς παρατηρήσωμε αύτó τó άεροπλάνο. Στέκεται στο χώρο σταθμεύσεως και περιμένει τούς ταξιδιώτες. Έξωτερική επένδυσις, άτρακτος, φτερά, πτερύγια κατευθύνσεως, είναι, βέβαια, από άλουμίνιο, διότι είναι

LA TRANSFORMATION DE L'ALUMINIUM VUE D'AVION

Par M. P. Péria

Il est destiné à notre vie courante qu'il améliore, agrémente, embellit. Mais avant de prendre sa forme définitive, l'aluminium, tel qu'il sort de la fonderie de l'usine, va subir quelquefois une, dans la plupart des cas toute une cascade de transformations successives.

Cette remarque s'applique, il est vrai, à tous les autres métaux, mais il nous faut reconnaître toutefois que c'est l'aluminium qui se prête le mieux, et de loin, à toutes sortes de procédés fort divers de mise en forme.

Tout cela est cependant bien vague, bien théorique. Pour concrétiser ce propos, je vous suggère qu'ensemble nous prenions l'avion.

Voyages, pays lointains, décors exotiques ?

Hélas non, restons à terre. Regardons cet avion. Sur son aire de stationnement, il attend les voyageurs. Revêtement extérieur, cabine, ailes, gouvernes sont, bien sûr, en aluminium parce qu'il est léger, qu'il résiste à la corrosion et que ses qualités mécaniques sont élevées. Pour ces mêmes raisons, on l'emploie en architecture pour la construction d'immeubles et les aérogares font très souvent appel à lui. On l'utilise également pour faire des camions, des barreaux, des skis, des ustensiles ménagers.

Dans ces exemples, l'aluminium est utilisé sous la forme de feuilles ou de tôles plus ou moins épaisses. Ces dernières sont obtenues par laminage.

Dans le cas de l'aluminium, le laminage s'effectue le plus souvent en deux étapes. Dans la première, dite d'ébauchage, on amène par passes successives une plaque de fonderie, préalablement chauffée à 500°C environ, en un long ruban de 3 mm d'épaisseur qui, en fin d'opération, est enroulé en bobines.

Le laminage à froid qui lui fait suite, permet d'abaisser l'épaisseur de la tôle jusqu'à 0,2 mm. Il s'effectue généralement en un seul passage à travers plusieurs laminoirs disposés à la suite l'un de l'autre.

La Société Cégédur, qui fait partie de notre Groupe, est la première société en France et en Europe pour le laminage de l'aluminium. Elle livre à sa clientèle environ 150.000 tonnes par an de tôles d'épaisseurs et de largeurs fort diverses. La plus récente usine de cette société est située sur les bords du Rhin, elle s'équipe d'un matériel énorme, et lorsque l'usine aura atteint sa puissance définitive, elle sera en mesure de laminier 400.000 tonnes par an d'aluminium.

Quelquefois intervient un troisième laminage. Il permet d'obtenir des feuilles minces d'épaisseur bien inférieure à 0,2 mm. Le papier qui enveloppe le chocolat mesure, par exemple, 0,009 mm, neuf millièmes, mais on peut faire mieux, deux fois plus mince, soit 0,0045 mm.

Une autre société du Groupe, Scal, assure ce troisième laminage et, suivant les années, elle transforme ainsi de 30 à 35.000 tonnes de tôles en feuilles minces.

Poursuivons notre voyage dans l'avion. Un quadri-réacteur long-courrier pèse à vide environ 100 tonnes, en pleine charge, peut-être 150 tonnes. On conçoit la résistance exceptionnelle que doivent avoir les différentes pièces du train d'atterrissage pour supporter le choc d'un appareil aussi pesant abordant la piste à 300 km à l'heure.

Έξοδος από το εργοστάσιον του πρωτοτύπου Concorde 001.

Sortie d'usine du Prototypé Concorde 001.

ελαφρύ, άντεχει στη διάβρωση και οι μηχανικές του ιδιότητες είναι εξαιρετικές. Για τους ίδιους λόγους χρησιμοποιείται στην αρχιτεκτονική για την κατασκευή κτιρίων και πολύ συχνά για την κατασκευή των κτιριακών εγκαταστάσεων των αερολιμένων. Χρησιμοποιείται επίσης στην κατασκευή φορηγών αυτοκινήτων, πλοίων, χιονοπεδίων, οικιακών σκευών κλπ.

Στα παραδείγματα αυτά το αλουμίνιο χρησιμοποιείται με την μορφή φύλλων ή ελασμάτων, μικρού ή μεγάλου πάχους, τα οποία λαμβάνονται δι' ελάσεως.

Στην περίπτωση του αλουμινίου η έλασις πραγματοποιείται πολύ συχνά σε δύο στάδια. Στο πρώτο, που λέγεται εκχόνδρισις, μιá πλάκα από το χυτήριο, ή όποια προθερμαίνεται στους 500°C περίπου, μετατρέπεται με διαδοχικά περάσματα (πάσσα) σε μιá μακρυά ταινία πάχους 3 χιλιοστών, ή όποια στο τέλος της διαδικασίας τυλίγεται σε ρόλους.

Η ψυχρά έλασις, που αποτελεί το δεύτερο στάδιο, επιτρέπει την μείωσι του πάχους του ελάσματος μέχρι τα 0,2 χιλ. Πραγματοποιείται γενικά με ένα μόνο πέραςμα μέσα από πολλά έλαστρα, τα όποια είναι εγκατεστημένα το ένα συνέχεια του άλλου.

Η Έταιρεία CEGEDUR, ή όποια ανήκει στον Όμιλό μας, είναι η πρώτη εταιρία στη Γαλλία και στην Εύρωπη, για την έλασι του αλουμινίου. Έφοδιάζει την πελατεία της με 150.000 περίπου τόννους ελασμάτων τόν χρόνο, σε ποικίλα πάχη και πλάτη. Το πιο πρόσφατο εργοστάσιο αυτής της εταιρίας βρίσκεται στις όχθες του Ρήνου και είναι εξωπλισμένο με μηχανήματα τεράστια. Όταν το εργοστάσιο θα φθάση στην τελική του δυναμικότητα, θα είναι σε θέση να πραγματοποιή την έλασι περίπου 400.000 τόννων αλουμινίου κάθε χρόνο.

Μερικές φορές ύπεισέρχεται μιá τρίτη έλασι, που επιτρέπει την παραγωγή λεπτών φύλλων πάχους πολύ μικρότερου ρών 0,2 χιλ. Επί παραδείγματι, το αλουμινόχαρτο, που τυλίγεται ή σοκολάτα, έχει πάχος 0,009 χιλ. (έννεα χιλιοστών του χιλιοστού), αλλά είναι δυνατή ή περαιτέρω εκλέπτυνσις μέχρι δύο φορές πιο λεπτό, δηλαδή 0,0045 χιλ.

Μιá άλλη εταιρία του Όμιλου, ή SCAL, ασχολείται με την τρίτη αυτή έλασι και χρονιά με χρονιά μετασηματίζει έτσι 30 με 35.000 τόννους ελασμάτων σε αλουμινόχαρτο.

Άς συνεχίσωμε την επίσκεψί μας μέσα στο αεροπλάνο. Ένα τετρακινήριο αεριωθούμενο μεγάλων αποστάσεων ζυγίζει κενό γύρω στους 100 τόννους και με πλήρες φορτίο μπο-

L'aluminium a été choisi, là encore, en raison de sa légèreté et de ses qualités mécaniques. Il ne s'agit plus, cette fois, de tôles, mais de pièces massives aux formes compliquées et très précises.

On fait alors appel à la forge.

On part d'une billette, généralement de section carrée, et le forgeage s'effectue à l'aide de marteaux-pilons. Il est bien évident que ce travail exige des techniciens hors pair, possédant une maîtrise parfaite des procédés et de leurs outils dont la puissance atteint ou dépasse 20.000 tonnes.

Ce sont de tels pilons que l'on trouve à la Société Forgeal qui appartient au Groupe et qui est fière d'avoir été choisie pour forger et matricer, entre autres commandes, les pièces des atterrisseurs du Concorde.

Les tôles qui revêtent les ailes de notre avion ou sa cabine sont, à leur tour, posées sur des longerons. Les éléments de cette charpente intérieure, si nous les regardons de près, présentent des sections très compliquées. Toujours pour les raisons que nous avons indiquées plus haut, elles sont faites en aluminium. D'ailleurs, notons au passage que l'aviation ne connaît guère que l'aluminium, 80% du poids à vide des appareils est en aluminium.

Précisons à ce propos que nous employons ici le mot aluminium dans son sens général, car il s'agit dans de nombreux cas d'alliages. Les métaux d'apport: magnésium, cuivre, nickel, zinc dépassant rarement 5% du poids total.

Ces longues baguettes de section compliquée sont appelées, dans notre profession, profilés filés. Ils sont en effet obtenus par de puissantes presses hydrauliques. C'est un procédé très caractéristique de l'aluminium. Des tronçons de billettes cylindriques, préalablement chauffés, sont soumis dans ces appareils à des pressions très élevées qui obligent le métal à s'écouler à travers une filière, un peu comme la pâte dentifrice à travers l'orifice, lorsqu'on appuie sur le tube (en aluminium s'il vous plaît).

Bien que les tonnages d'aluminium livrés au filage

Cégédur, εργοστάσιον Neuf - Brisach. Έλαστρον πρώτης έλάσεως έν θερμώ.

Cégédur, Neuf-Brisach. Laminoir ébacheur à chaud.

Cégédur, εργοστάσιον Bourget. Πρέσσα διελάσεως τών 2.000 τόννων.

Cégédur, usine de Bourget. Une presse à filer de 2.000 tonnes.

à la presse soient inférieurs à ceux destinés au laminage, ce mode de transformation est des plus actifs. Cégédur, là encore, détient en Europe la première place. Dans son usine d'Issoire, on trouve une très grosse presse de 6.000 tonnes et ses deux usines de Montreuil - Belfroy et Rive-de-Gier sont entièrement spécialisées dans ce travail. La première fabrique surtout des profilés destinés au bâtiment : huisseries, châssis de fenêtres, tandis que l'activité de la seconde est plus orientée vers les barres, les tubes et tout particulièrement les tubes coniques pour les candélabres d'éclairage.

La puissante presse d'Issoire permet d'obtenir des profilés jusqu'à 380 mm de largeur, et bon nombre d'entre eux sont utilisés dans les transports, bateaux, wagons, locomotives électriques et avions.

Puisque nous avons commencé en ce voyage à travers la transformation, pourquoi ne regarderions-nous pas sur quoi nous sommes assis, confortablement calés et même attachés.

A ce propos, voici notre ceinture, sa boucle est en aluminium, soit dit en passant.

Mais ce sont les pieds des fauteuils qui nous intéressent. Au moment du décollage, les accélérations sont très importantes. Cela se traduit par une forte pression sur le dossier, poussée directement en rapport avec la puissance de l'accélération et le poids du passager. Les attaches des sièges doivent être conçues pour résister à cette force et leur forme compliquée a pu être réalisée facilement en aluminium coulé.

Cet autre procédé de mise en forme du métal, la fonderie, est certainement le plus anciennement employé. Conçu dès les temps préhistoriques, il consiste à couler le métal fondu dans un moule portant en creux la forme très précise de l'objet à obtenir.

Très intéressant, il permet dans de nombreux cas d'atteindre, par une seule opération, la pièce définitive.

Le moule est en sable lorsqu'il s'agit de pièces uniques ou de petites séries, ou en métal lorsque ces séries sont plus importantes.

Dans certains cas, le métal est injecté sous pression dans le moule. Cette technique est adoptée chaque fois que l'on veut obtenir des pièces très précises en grande série. Elle exige des machines très puissantes et une connaissance parfaite des phénomènes de la coulée. C'est ainsi que sont fabriqués les blocs moteurs de certaines voitures, chez Renault et chez Peugeot, les carters de boîtes de vitesses, d'embrayage, etc. Le champ d'application de la fonderie sous pression est très vaste et la société du Groupe intitulée «la Fonderie de Précision» a su acquérir dans ce marché une place enviable.

Pour clore ce chapitre, indiquons que l'activité fonderie en France consomme annuellement un tonnage approximatif de 140.000 tonnes, tant en aluminium venant de l'électrolyse, qu'en aluminium d'affinage.

Mais voici que l'hôtesse de l'avion nous arrache à nos rêveries sur la fonderie. Elle apporte tout ce qu'il faut pour satisfaire des rêves de gourmandise.

Du chariot, en aluminium, qu'elle pousse dans l'allée centrale, elle extrait un plateau, qui n'est pas en aluminium, ne soyons pas trop exclusif, cependant il aurait pu l'être.

Et qu'y voyons-nous ? Un appétissant hors d'œuvre dans son assiette, bien sûr en aluminium, un petit sachet de sel, un autre de poivre, un autre encore de moutarde, en aluminium, toujours l'aluminium, question de poids, de présentation.

La boîte d'eau minérale va capter un moment notre attention. Elle est en aluminium embouti, mais pas à la manière des ustensiles culinaires où un poinçon oblige un disque de métal à épouser la forme de la matrice.

Pour obtenir les boîtes de conserve, les tubes, les aérosols en aluminium, on fait appel à une autre technique dite de filage par choc, typique de notre industrie.

Σύστημα προσγειώσεως ενός 'Αερολεωφορείου, σφυρηλατη-
μένον από την Forgeal.

Train d'atterissage de l'Airbus, en AU2GN, forgé par Forgeal.

ρεϊ να φθάση τους 150 τόννους. Καταλαβαίνει λοιπόν κανείς την εξαιρετική άντοχη που πρέπει να έχουν τα διάφορα τμήματα του συστήματος προσγειώσεως, για να άντέξουν στο άποτομο τράνταγμα ενός τόσο βαριού μηχανήματος, τη στιγμή που προσγειώνεται με ταχύτητα 300 χιλμ. την ώρα.

Και στην περίπτωση αυτή διάλεξαν το άλουμίνιο για την ελαφρότητά του και για τις μηχανικές του ιδιότητες. Αυτή τη φορά όμως δεν πρόκειται για ελάσματα, αλλά για συμπαγή κομμάτια σε σχήματα πολύπλοκα και μεγάλης ακριβείας.

Καταφεύγομε τότε στη σφυρηλάτησι.

Ξεκινάμε από ένα στυλίσκο (ράβδο), κατά κανόνα με τετράγωνη διατομή, και ή σφυρηλάτησις πραγματοποιείται με την βοήθεια κατακορύφων υδραυλικών σφυρών. Είναι αυτόνοητο, ότι ή εργασία αυτή απαιτεί τεχνίτες άπαράμλλους, που να γνωρίζουν τέλεια την διαδικασία και τα μηχανήματα, των οποίων ή δύναμι φθάνει ή και ξεπερνά τους 20.000 τόννους.

Τέτοιες σφύρες συναντάμε στην Έταιρία FORGEAL, που άνήκει στον Όμιλο και είναι υπερήφανη που είχε επιλεγή για να σφυρηλατήση και να δώση μορφή στα κομμάτια του συστήματος προσγειώσεως του Κονκόρντ, ζέχωρα από τις άλλες παραγγελίες.

Τα ελάσματα, που καλύπτουν τα φτερά του άεροπλάνου μας ή την άτρακτο, είναι με τη σειρά τους στερεωμένα επάνω σε μεταλλικά δοκάρια. Τα στοιχεία αυτού του έσωτερικού σκελετού, εάν τα παρατηρήσωμε από κοντά, παρουσιάζουν διατομές πολύπλοκες. Είναι δε κατασκευασμένα από άλουμίνιο, για τους ίδιους λόγους που άναφέραμε προηγουμένως. Έξ άλλου, άς σημειώσωμε παρεμπιπτόντως ότι ή άεροπορία δεν χρησιμοποιεί σχεδόν τίποτε άλλο εκτός από το άλουμίνιο, δεδομένου ότι το 80% του βάρους των άεροσκαφών κενών είναι από άλουμίνιο.

Με την εύκαιρία αυτή πρέπει να διευκρινίσωμε, ότι χρησιμοποιούμε εδώ την λέξι άλουμίνιο στη γενική της έννοια, διότι σε

La matière première de départ se présente sous la forme d'un pion épais. Le poinçon d'une presse vient le heurter violemment. Sous l'effet du choc, le métal remonte le long de ce poinçon en épousant sa forme. La boîte ou l'aérosol est ébauché. Les multiples opérations de finition sont alors entreprises, au nombre desquelles se situe la décoration en plusieurs couleurs. Les couvercles à ouverture rapide, bien connus sous le nom de «Tir Hop», réclament, quant à eux, un appareillage différent et fort compliqué.

Ces activités sont le domaine de Cébal, société du Groupe qui, l'an passé, a transformé en plusieurs centaines de millions de boîtes, aérosols, couvercles, plats minces et coupelles diverses, plus de 6.000 tonnes d'aluminium.

Cette société a vu, depuis son démarrage en 1966, son chiffre d'affaires progresser en moyenne de 50% par an.

Cette vue panoramique, ce survol dirions-nous, des principaux moyens de transformation de l'aluminium est, bien sûr, très imparfait. De même que lorsqu'on, découvre un vaste horizon certains détails n'apparaissent pas, certains aspects restent dans l'ombre, ici nous avons dû négliger de très nombreux procédés utilisés pour façonner ce métal suivant les désirs des utilisateurs. C'est le cas, par exemple, du tréfilage ou encore de la technique dite du «fil machine», qui permet d'obtenir, directement à partir de la fonderie des usines de production, du fil essentiellement utilisé pour le transport de l'énergie électrique, car toutes les lignes aériennes sont, sans exception, équipées de fil aluminium.

On voit ainsi que ce métal, qui n'a qu'un siècle d'existence, a su conquérir les usages les plus divers. On ne saurait dresser la moindre liste tant elle serait incomplète. Et puis, elle s'enrichit régulièrement. Il faut simplement se rappeler que l'aluminium, au cours de ces dernières décennies, a connu un essor extrêmement rapide, que la production du monde occidental se situe aux environs de dix millions de tonnes par an et que le nouveau groupe Pechiney Ugine Kuhlmann, à la fin de 1971, disposait de capacités de production de près de un million de tonnes.

NOTA : Suite à cet article de M. Péria, qui se réfère surtout à la transformation de l'aluminium en France, une série d'autres articles suivra qui auront pour but de présenter aux lecteurs d'«AL-Revue», les entreprises helléniques les plus sérieuses qui transforment l'aluminium.

Κουτι κονσέρβας με καλάκι tir-hop.

Boîte à conserve avec couvercle tir-hop.

πολλές περιπτώσεις πρόκειται για κράματα. Τα άλλα όμως μέταλλα προσθήκης, όπως μαγνήσιον, χαλκός, νικέλιον, ψευδάργυρος, σπάνια ξεπερνούν το 5% του συνολικού βάρους.

Αυτά τα μακρυά δοκάρια με την πολύπλοκη διατομή όνομαζονται, στο έπαγγελμα μας, «προφίλ διελάσεως». Στην πραγματικότητα κατασκευάζονται από ισχυρές υδραυλικές πρέσες. Είναι μία μέθοδος πολύ χαρακτηριστική για το άλουμινιο. Κομμάτια κυλινδρικών στυλίσκων (ράβδων) προθερμαίνονται και υποβάλλονται μέσα σ' αυτές τις μηχανές σε πιέσεις πολύ υψηλές, οι οποίες αναγκάζουν το μέταλλο να έκρευση μέσα από μια μήτρα, κάπως σαν την οδοντόπαστα, που βγαίνει από την τρύπα, όταν πιέσωμε το σωληνάριο (...από άλουμίνιο, παρακαλώ !).

Παρ' όλον ότι οι ποσότητες του άλουμινίου, που προορίζονται για διέλαση στην υδραυλική πρέσα, είναι μικρότερες από εκείνες που προορίζονται για έλαση, αυτός ο τρόπος μετασχηματισμού είναι από εκείνους που παρουσιάζουν την μεγαλύτερη δραστηριότητα. Η CEGEDUR κατέχει και εδώ άκόμενη την πρώτη θέση στην Εύρώπη. Στο Έργοστάσιό της στο Issoire συναντάμε μία πολύ όγκώδη πρέσα των 6.000 τόννων και τα δύο έργοστάσιά της του Montreuil - Belfrou και του Rive - de - Gier είναι καθ' ολοκληρίαν ειδικευμένα σ' αυτή την έργασία. Το πρώτο κατασκευάζει κυρίως προφίλ προοριζόμενα για τις οικοδομές, όπως κουφώματα και πλαίσια παραθύρων, ενώ η δραστηριότητα του δευτέρου είναι περισσότερο προσανατολισμένη προς τις ράβδους, τους σωλήνες και κυρίως προς τους κωνικούς σωλήνες για τους φανοστάτες.

Η ισχυρή πρέσα του Issoire παρέχει την δυνατότητα παραγωγής προφίλ πλάτους μέχρι 380 χιλ. και ένας μεγάλος άριθμός από αυτά χρησιμοποιούνται στα μεταφορικά μέσα όπως πλοία, βαγόνια, ηλεκτρικοί σιδηρόδρομοι και άεροπλάνα.

Μία και άρχισαμε με το άεροπλάνο αυτό το ταξίδι μέσα στον μετασχηματισμό του άλουμινίου, γιατί να μη κυττάζωμε πάνω σε τί πράγμα καθόμαστε, τόσο αναπαυτικά βολεμένοι και μάλιστα προσδεμένοι !

Με την εύκαιρία αυτή, να και η ζώνη μας. Η πόρπη της είναι από άλουμίνιο, ειρήσθω έν παρόδω.

Άλλά εκείνα που μās ενδιαφέρουμε είναι τα πόδια από τις πολυθρόνες. Τη στιγμή της άπογεύσεως, οι έπιταχύνσεις είναι πολύ ισχυρές. Αυτό μεταφράζεται σε μία δυνατή πίεση στην

πλάτη της πολυθρόνας, ώθησι εύθέως άνάλογη με την δύναμη της έπιταχύνσεως και το βάρος του έπιβάτου. Πρέπει να έχη προβλεφθή, ώστε τα στηρίγματα των καθισμάτων να άντέχουν σ' αυτή τη δύναμη και το πολύπλοκο σχήμα των έπετεύχθη εύκολα με χυτό άλουμίνιο.

Αυτή η άλλη μέθοδος μορφοποίησης του μετάλλου, ή χύτευσις, είναι βεβαίως η πιο παλιά σε χρήσι. Γνωστή από τους προϊστορικούς άκόμενη χρόνους, συνιστάται στην χύτευσι του ρευστού μετάλλου μέσα σ' ένα καλούπι, που φέρει στο έσωτερικό υπό μορφήν κοιλότητας το άκριβες σχήμα του άντικειμένου που θέλωμε να φτιάζωμε. Είναι πολύ ένδιαφέρουσα μέθοδος και έπιτρέπει σε πολυάριθμες περιπτώσεις την κατασκευή του όριστικού κομματιού σε ένα μόνο στάδιο.

Το καλούπι γίνεται από άμμο, όταν πρόκειται για κομμάτια μεμονωμένα ή για μικρές σειρές, και από μέταλλο, όταν αυτές οι σειρές είναι πιο σημαντικές.

Σε μερικές περιπτώσεις το μέταλλο έγχυεται με πίεση μέσα στο καλούπι. Η τεχνική αυτή εφαρμόζεται κάθε φορά που θέλωμε να πάρωμε κομμάτια μεγάλης άκριβειας έν σειρά. Άπαιτεί πολύ ισχυρές μηχανές και τελεία γνώσι των φαινομένων της χυτεύσεως. Με την μέθοδο αυτή κατασκευάζονται οι κινητήρες ώρισμένων αυτοκινήτων, όπως στη Ρενώ και στην Πεζώ, τα κάρτερ του κιβωτίου ταχυτήτων, του συμπλέκτου κλπ. Το πεδίο εφαρμογής της χυτεύσεως υπό πίεσιν είναι πολύ εύρύ και η έταιρία του Όμίλου, που άποκαλείται «Χυτήριον Άκριβείας» κατώρθωσε να καταλάβη στην άγορά μία θέση ζηλευτή.

Για να κλείσωμε αυτό το κεφάλαιο, σημειώνωμε ότι ο τομεύς του χυτηρίου στη Γαλλία καταναλίσκει κάθε χρόνο γύρω στους 140.000 τόννους, τόσο σε άλουμίνιο από την ήλεκτρόλυσι, όσο και σε άλουμίνιο που προέρχεται από έπανάτηξι παλαιών άντικειμένων.

Νά όμως, που η ίπταμένη συνοδός του άεροπλάνου μās άποσπά από τις όνειροπολήσεις μας γύρω από τα χυτήρια. Φέρνει ό,τι χρειάζεται για να ίκανοποιηθούν τα... γαστριμαργικά μας όνειρα.

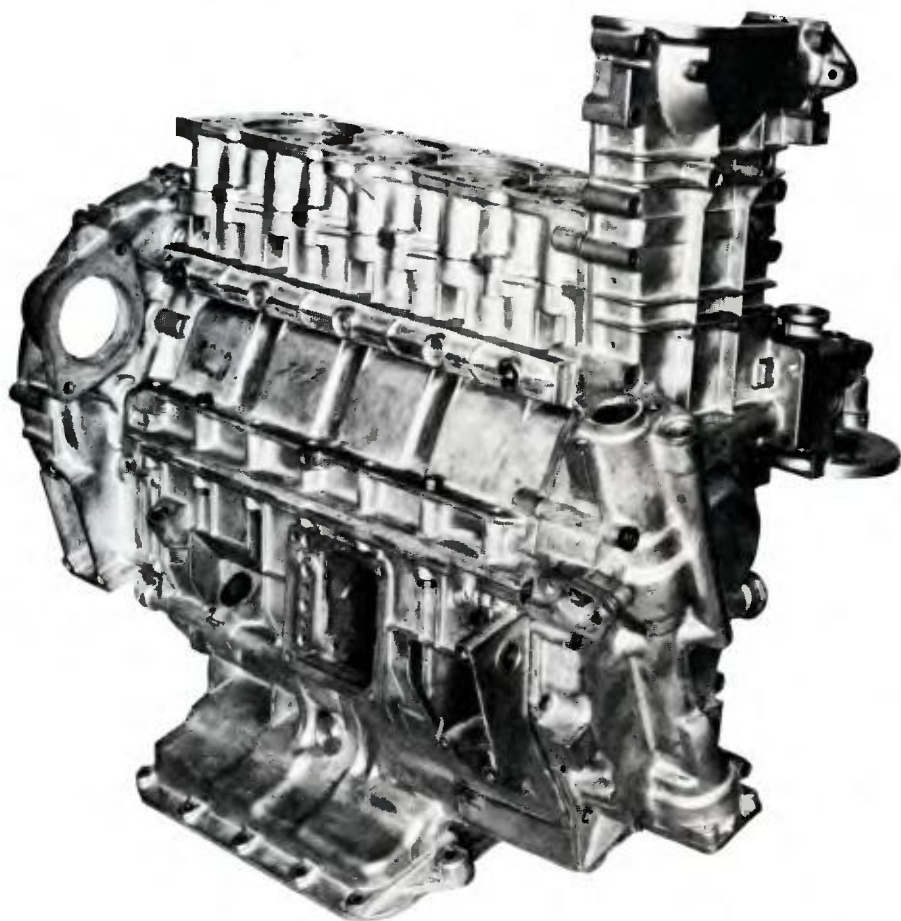
Άπό το άλουμινένιο καρτσάκι, που σπρώχνει στον κεντρικό διάδρομο, παίρνει ένα δίσκο, που δέν είναι από άλουμίνιο, άς μήν είμαστε ύπερβολικοί, παρ' όλον ότι θα μπορούσε να ήταν !

Και τί βλέπωμε εκεί ; Προκλητικά όρεκτικά σ' ένα πιάτο από

Έκθεσις σκαφών άναυχηής έξ άλουμινίου.

Salon de navigation de plaisance. Bateaux à coque en alu.

Χυτήριο 'Ακριβείας. Σώμα κινητήρος αυτοκινήτων Peugeot.

Fonderie de Précision. Bloc moteur Peugeot.

άλουμίνιο, βεβαίως, μιὰ μικρή θήκη γιὰ ἀλάτι, μιὰ ἄλλη γιὰ πιπέρι, μιὰ ἄλλη ἀκόμη γιὰ μουστάρδα, ἀπὸ ἄλουμίνιο, πάντα τὸ ἄλουμίνιο. Ζήτημα βάρους καὶ ἐμφάνισως.

Τὸ κουτί μὲ τὸ μεταλλικὸ νερὸ θὰ τραβήξῃ κάποια στιγμή τὴν προσοχή μας. Εἶναι ἀπὸ ἄλουμίνιο πού ἔχει ὑποστῆ κοίλανσι, ἀλλὰ ὄχι μὲ τὸν τρόπο τῶν μαγειρικῶν σκευῶν, ὅπου ἓνα ὠστήριο ἀναγκάζει ἓνα δίσκο μετάλλου νὰ πάρῃ τὸ σχῆμα τῆς μήτρας.

Γιὰ νὰ κατασκευάσωμε ἀπὸ ἄλουμίνιο τὰ κουτιά γιὰ τὶς κονσέρβες, τὰ σωληνάρια καὶ τὶς φιάλες γιὰ τὰ ἀεροζόλ, ἐφαρμόζομε μιὰ ἄλλη τεχνική, πού ὀνομάζεται διέλασις διὰ κρούσεως, χαρακτηριστικὴ τῆς βιομηχανίας μας.

Ἡ πρώτη ὕλη παρουσιάζεται στὴν ἀρχὴ ὑπὸ μορφήν ἑνὸς χονδροῦ πεσσοῦ (ὅπως τὸ πούλι στὸ τάβλι). Τὸ ὠστήριο μιᾶς πρέσσας τοῦ καταφέρει ἓνα δυνατὸ κτύπημα. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς κρούσεως εἶναι νὰ ἀνέλθῃ τὸ μέταλλο γύρω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὠστήριο, παίρνοντας τὸ σχῆμα του. Τὸ κουτί ἢ ἡ φιάλη σχηματίσθηκε σὲ γενικὲς γραμμές. Ἀρχίζουν λοιπὸν οἱ πολυάριθμες ἐργασίες τελειοποιήσεως, στὶς ὁποῖες περιλαμβάνεται καὶ ἡ διακόσμησις μὲ πολλὰ χρώματα. Τὰ καπάκια, πού ἀνοίγουν εὐκόλα, γνωστὰ μὲ τὸ ὄνομα «τίρ - χόπ», ἀπαιτοῦν μὲ τὴ σειρά τους διαφορετικὰ μηχανήματα, περισσότερο πολὺπλοκα.

Αὐτὲς οἱ δραστηριότητες ἀποτελοῦν τὸ πεδίο δράσεως τῆς CEBAL, μιᾶς ἐταιρίας τοῦ Ὁμίλου, πού τὸν περασμένον χρόνον μετέτρεψε σὲ πολλὰς ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια κουτιά, φιάλες, καπάκια, λεπτὰ πιάτα καὶ διάφορα κύπελλα, πάνω ἀπὸ 6.000 τόνους ἄλουμίνιου.

Ἡ Ἐταιρία αὐτὴ, ἀπὸ τὴν ἑναρξὴ τῆς λειτουργίας της τὸ 1966, βλέπει νὰ αὐξάνεται ὁ κύκλος ἐργασιῶν της μὲ ρυθμὸ 50% κάθε χρόνο.

Αὐτὴ ἡ πανοραμικὴ ἄποψις, αὐτὴ ἡ ἐπὶ τροχάδην, θὰ λέγαμε, ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων τρόπων μετασχηματισμοῦ τοῦ ἄλουμίνιου, εἶναι φυσικὰ πολὺ ἀτελής. Ὅπως ἀκριβῶς ὅταν βλέπωμε ἀπὸ μακρὰ μιὰ ἀπέραντη ἔκτασι, μερικὲς λεπτομέρειες δὲν φαίνονται, μερικὰ σημεῖα μένουσιν στὴ σκιά, ἔτσι καὶ ἐδῶ ἀναγκαστήκαμε νὰ παραβλέψωμε πολυαριθμοὺς μεθόδους, πού χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὸν μετασχηματισμὸ αὐτοῦ τοῦ μετάλλου σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιθυμίες τῶν καταναλωτῶν. Εἶναι, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ περίπτωση τῆς συμματοποιήσεως ἢ ἀκόμη τῆς μεθόδου πού λέγεται «fil machine», ἡ ὁποία ἐπιτρέπει τὴν κατασκευὴ, κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸ χυτήριο τῶν ἐργοστασίων παραγωγῆς, σύρματος πού χρησιμοποιεῖται κατὰ βάσιν γιὰ τὴν μεταφορά τῆς ηλεκτρικῆς ἐνεργείας, διότι ὅλες οἱ ἐναέριες γραμμὲς εἶναι, χωρὶς ἐξαιρέσι, ἀπὸ σύρμα ἄλουμίνιου.

Βλέπομε ἔτσι, ὅτι αὐτὸ τὸ μέταλλο, πού ἔχει ζωὴ μόλις ἑνὸς αἰῶνος, κατῶρθωσε νὰ κατακτῆσι τὶς πιὸ διαφορετικὰς χρήσεις. Δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ κάνωμε εὐτε τὸν πιὸ μικρὸν κατάλογο, γιὰτὶ θὰ ἦταν ἀτελής. Ἐπειτα ἐμπλουτίζεται τακτικὰ. Πρέπει ἀπλῶς νὰ μὴν ξεχνᾶμε, ὅτι τὸ ἄλουμίνιο, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων αὐτῶν δεκαετιῶν, γινώρισε μιὰ πρόοδο ἐξαιρετικὰ ταχεῖα, ὅτι ἡ παραγωγὴ τοῦ δυτικοῦ κόσμου βρισκεται γύρω στὰ δέκα ἑκατομμύρια τόνους ἐτησίως καὶ ὅτι ὁ καινούργιος ὄμιλος PECHINEY UGINE KUHLMANN διέθετε κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1971 δυναμικότητα παραγωγῆς περίπου ἑνὸς ἑκατομμυρίου τόνων.

Σ.Σ. Ὑστερα ἀπὸ τὸ κατατοπιστικὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ κ. Ρ. Ρέγια, τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται βασικὰ στὸν μετασχηματισμὸ τοῦ ἄλουμίνιου στὴ Γαλλίαν, θὰ ἀκολουθήσῃ μιὰ σειρά ἄρθρων, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ παρουσιάσωμε στοὺς ἀναγνώστες τῆς «ΑΛ - ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ» τὶς σοβαρώτερες ἑλληνικὲς βιομηχανίες, πού ἀσχολοῦνται μὲ τὸν μετασχηματισμὸ τοῦ ἄλουμίνιου.

Ο ΓΙΓΑΣ

του κ. Ε. Κασούτσα
'Εργοδηγού 'Ηλεκτροδίων

Άργα και με βήμα βαρύ από το πέρασμα των χρόνων, κατηφόριζε ο γέρο Γιάννος τη δημοσιά προς το ρέμα, έχοντας για συντροφιά τα ξερά τοακίσματα των κλαδιών στο πέρασμα των ζώνων του, σε μια άκανοιστη πορεία μέσα στο πυκνό σκοτάδι της νύχτας, πούχε πέσει από πολύ νωρίς. Τυλιγμένος στην βαρεία τρίχινη κάπα του και στηριζόμενος στο χονδρό από κλαδί ελιάς ραβδί του, δεχόταν το παγωμένο χιονόνερο στο πρόσωπό του το γεμάτο από ρυτίδες, μάρτυρες κι' αυτές των όσων είχε περάσει στο διάβα της ζωής του, άχνάρια του χρόνου άσβεστα.

Το χιονόνερο εξακολουθούσε να πέφτη όρμητικό κι' αυτός ό άναθεματισμένος ό βοριάς του Φλεβάρη, που φυσούσε αυτή δά την ώρα, το έκανε σαν χιλιάδες άγκαθια ενός βάτου που σε τυλίγει. Βάδιζε γυρτός, ενώ ό νούς του ήταν στη ζεστή παραστία του κονακιού του, που λές απόψε όλο και μάκραινε από κοντά του.

Ξάφνου ό Λέων, που δώ και είκοσι χρόνια ήταν ό πιστός σύντροφος των βημάτων του, στάθηκε και τίναξε το νερό από τις πλάτες του, κάνοντας να κουδουνίση το καμπανέλι που κρεμόταν στο λαιμό του από τότε που ήταν κι' αυτός ένα κουτάβι γεμάτο όρμη και ζωντάνια και τον έτρεμαν τα ζουλάπια στο λόγγο και τις γύρω βουνοπλαγιές. Πλησίαζαν στην στρόφη, κοντά στην μεγάλη ελιά του Σφουντούρη. Ήταν τό συνηθισμένο τους ζαπόσταμα μεσοδρομής, που έδω και χρόνια τώρα τους κρατούσε για λίγο, μέχρι να ξανασάνουν κι' από κεί και πέρα να κατηφορίσουν παίρνοντας τό μονοπάτι που άπλώνονταν έμπρός τους, για να φθάσουν στον λόγγο.

Ό Άράπης στάθηκε κάτω από την πυκνή φυλλωσιά της ελιάς, αρχίζοντας να περιστρέφη ρυθμικά την ούρα από τα πλαινά του, θέλοντας ίσως κι' αυτός ν' άποτινάξη τό χιονόνερο πούχε καθήσει στο φόρτωμα του σαμαριού του.

Με τό βλέμμα θολό άκόμα από τ' άνήλεα χτυπήματα του χιονόνερου, έστρεψε τό άσημένο του κεφάλι προς τό σημείο του προορισμού του και άπ' τό φρούδι της στρόφης του μονοπατιού είδε τα φώτα της πολιτείας που άπλωνόταν κάτω από τα πόδια του, λές κι' αυτός ήταν κείνη τη στιγμή πάνω σ' ένα υπερφυσικό άρμα, που προσπαθούσε να τον περάση άπ' άντικρύς, πάνω άπ' τη θάλασσα, ενώ ό λόγγος είχε χαθή...

Ναί, βέβαια. Έδω και μερικά χρόνια τώρα ό λόγγος δέν υπάρχει. Τη θέσι του έχει πάρει μια νέα πόλις, που λές και κάποια δύναμι υπερφυσική ήλθε και την στέριωσε εκεί, που άλλοτε τό μάτι του δέν έβλεπε παρά τό μουντό άσημι φύλλωμα των δένδρων.

Ό γέρο Γιάννος στέναζε για' άλλη μια φορά, μά τούτος ό στεναγμός δέν μαρτυρούσε πλέον κόπο, ούτε μόχθο. Ήταν κάτι πούρθε άυθόρμητα να άναδεύση τα σωθικά του με κάποια άγαλλίασι άνακουφίσεως και υπερηφάνειας για τον έαυτό του, για τό γένος του, τό γένος του άνθρώπου. Αυτό του Γιγαντα, που μπορεί να μεταβάλη από τη μια στιγμή στην άλλη την όψι και της πιο άπίστευτης εικόνας.

Δέν λείει, ήταν γεγονός, πως σαν είχε μάθει τότες, πως ό λόγγος θα καταστρεφόταν από τό γένος του, είχε θυμώσει για' αυτό, είχε όργισθή, γιατί αυτός και οι πρόγονοι του τον είχαν ποτίσει με ιδρώτα, τον είχαν δουλέψει, τον είχαν πονέσει στο πέρασμα των χρόνων. Αυτός ό λόγγος ήταν για' αυτόν οι παιδικές του κρυψώνες, σαν έπαιζε, και μετέπειτα τα κρυφοκοιτάγματα του με την Κρουσταλιώ, που άντάμα σα γίναν νέοι μάζεuan τις ελιές. Ό λόγγος ήταν ό μόνος που τους είχε δη όταν τη φίλησε για πρώτη φορά και κείνη κοκκινίζοντας από ντροπή σαν τη παπαρούνα έτρεξε και κρύφτηκε μέσα στις άλιγαριές. Μά όλα τούτα τώρα δέν είναι παρά μια γλυκειά άνάμνησι μέσα στα βάθη της ψυχής του...

Ένα γρύλισμα όμως τον έκαμε να κόψη τους στοχασμούς του και να ξαναέρθη στην πραγματικότητα. Ήταν τό γρύλισμα του γέρο-Λέοντα, που άνοιγοντας τό πελώριο στόμα του προ-

σπαθούσε να διαμαρτυρηθή, παρά να χασμουρηθή, και να δείξη πως είχε περάσει κατά πολύ ή ώρα που ζαπόστειναν συνήθως μεσοδρομής. Θα έπρεπε να είχαν κι' όλας πάρει τό μονοπάτι και να ζυγώνανε στο κονάκι τους.

Ό γέρο Γιάννος χάιδεψε την μουσούδα του σκυλιού, έντωσε τα παγωμένα πόδια του και τρίβοντας κατόπιν τα ροζιασμένα χέρια του, σηκώθηκε. Είχε άρχισει να πέφτη ένα πυκνό και άπαλό χιόνι, σαν μεγάλες κάτασπρες καντήλες μιας μπαμπακιάς. Πήρε στο ζερβί του χέρι τό καπίστρι του Άράπη, πέρασε ξανά στην κεφαλή του την κουκούλα της κάπας του και άρχισε να κατηφορίζη τό μονοπάτι προς την άριστερή πλευρά της ρεματιάς. Μπρός του τώρα άπλωνόταν ή νέα πόλις, που όπως την έβλεπε να πλησιάζη, έμοιαζε σαν υφούλα στολισμένη με μύρια άστραφτερά πετράδια και καταμεοής της να όρθώνεται ένας μουντός όγκος, ίσιος, λές κι' ήταν ένα τεράστιο κυπαρίσσι που ή κορυφή του πάσχιζε να φτάση τα σύγνεφα.

Ό Γέροντας άπορροφημένος από την λαμπρότητα του τοπίου, κόντησε τό βήμα του, σαν κάποια άόρατη και ύπερφυσική δύναμι να του έφραζε τό δρόμο του μονοπατιού.

Άραγε ό Γίγας να είχε τόση δύναμι, ώστε να δημιουργή και σ' αυτόν όλα τούτα τα παράδοξα άπόψε; Μήπως θα έπρεπε και τούτες λοιπόν να άποβάλη εκείνο τό πικρόχολο κατακάθι που φώλιαζε μέσα του έδω και τόσα χρόνια τώρα, μετά την καταστροφή του λόγγου; Μήπως θε ναπρεπε πιότερο ναναι ύπερφάνος, παρά λυπημένος, για' αυτή την μεταβολή πούγινε τόσο άναπάντεχα και ζαφνικά, δίνοντας μια άσυνήθιστη ζωή και ζωντάνια μέσα στο πλάτωμα που άλλοτε άπλωνόταν ό λόγγος;

Μά, ναί, έτσι ήταν! Ό Γίγας είχε νικήσει τον λόγγο και στην θέσι του είχε άνοικοδομήσει μια νέα πολιτεία, με συμμετρικά κάτασπρα σπίτια, μέσα στα όποια ζούν τώρα όχι ζουλάπια και άγρίμια, αλλά οι ίδιοι οι Γιγαντες. Αυτοί που μονομερίς ζέκαναν τό άγριο τοπίο, λές και πέρασε από έπάνω του ό Αϊολος, άφού πήρε βαρύ χρησμό από τούς Δελφούς.

Ό Άράπης, που μέχρι κείνη την ώρα βάδιζε ζοπίσω του με τις βαριές πατημασιές του, τίναξε τό κεφάλι του κάνοντας την κουδούνια του να χτυπήση ρυθμικά και να τον άποσπάζη από τις σκέψεις του για' άλλη μια φορά. Ό Λέων πρόβαλε βιαστικές κάτω από την κοιλιά του Άράπη και άρχισε κι' αυτός να γυρίζη στα πόδια του γυρλιζοντας, σημάδι πως φάνηκε τό κονάκι τους. Ό γέρο Γιάννος τάχυνε τό βήμα του και σε λίγο άκούστηκε ή τραχιά και βροντερή φωνή του.

—“Ε!...”

“Άφισε τό καπίστρι να γλυστρήση από τό χέρι του και άνασήκωσε τό μάνταλο της εξώθυνας, πούτριξε λές κι' ήταν στοιχειωμένη. Έβγαλε την κάτασπρη από τό χιόνι κάπα του και την κρέμασε στο καρφί του τοίχου. Έλυσε τό σαμάρι από τις πλάτες του Άράπη, βάζοντάς τον μέσα στο παχνί του, ενώ ό άλλος, ό Λέων, είχε χωθή κι' όλας μέσα στο καλύβι του προσπαθώντας να ζεστάνη τό κορμί του.

“Άντε, άφέντη μ’”, έσπασε τη σιγαλιά της νύχτας μια γλυκειά φωνή. Ήταν ή φωνή της γρηάς του, πούχε προβάλλει μ' ένα λύνχο στο χέρι μπροστά στην πόρτα του κονακιού, για να τον προύπαντήση. “Άργεψες άπόψε, θεός φυλάξοι, κι' άπόκαμα δίπλα στο τζάκι να σ' άγροικώ”, συνέχισε κι' ό τόνος της φωνής της είχε φόβο και παράπονο μαζί.

“Ναί, όρε Κρουσταλιώ, ήταν άτέλειωτο σήμερα τό μονοπάτι”, της άπάντησε εκείνος, ενώ γύριζε τό βλέμμα του για' άλλη μια φορά προς την πόλι, που ήταν τώρα σκεπασμένη μ' ένα άσπρο θαρρείς σεντόνι άπ' άκρη σ' άκρη. Και παίρνοντας τό χέρι της μήκαν άντάμα μέσα.

Κάθισε κοντά στον σοφρά πούχε στρώσει ή γρηά του και κάνοντας τον σταυρό του άρχισε να τρώη. Κείνη βλέποντάς τον έτσι συλλογισμένον, δέν θέλησε να τον ρωτήση. Άλλά κι' αυτός πάλι δέν θέλησε να της φανερώση τις σκέψεις του και τούς συλλογισμούς του. Προτίμησε να κρατήση σφαιλιστό τό στόμα του. Και σαν άπόφαγε, σηκώθηκε, να πάη να πλαγιόση κάτω από τη ζεστή φλοκάτη και, όπως κάθε φορά, πέρασε από τα στρωσιδια του Γιαννακού, του μικρού του έγγονου, για να του δώση τό φιλί του.

Στάθηκε για πρώτη φορά άναποφάσιτος θαυμάζοντας την γαλήνια όψι του μικρού παιδιού, που κοιμώταν μ' ένα χαμόγελο άνθισμένο στα δυό του χείλη. Έφερε ύστερα τό χέρι του στην όλόχρυση χαιτή της κεφαλής του Γιαννακού χαιδεύοντάς τον όσο πιο άνάλαφρα μπορούσε και έψέλλισε: «Καληνύχτα, Γιγαντα»...

Βερσαλλίες. Μιά τεράστια φωτογραφία τῶν Ἀνακτόρων, στὸν ὑπόγειο σταθμὸ τοῦ Λούβρου.

Serait-on à Versailles? Non, tout simplement dans le métro, au «Louvre» - Immense panneau décoratif.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ

«Ἡ τέχνη γιὰ τὸν λαὸ» εἶναι μιὰ ἰδέα γιὰ τὴν ὁποία ἐφιλονίκησαν οἱ διανοούμενοι ἐπὶ αἰῶνες. Μέχρι πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ φαινόταν ἀνεφάρμοστη καὶ ἀκάμῃ καὶ σήμερα ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ τὴ θεωροῦν γελοία. «Ὁ λαὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἐκτιμήσῃ αὐτὰ τὰ πράγματα», λένε ὑπεροπτικά. Ἄλλὰ ὁ «λαὸς» ποτὲ δὲν ρωτήθηκε, οὔτε τοῦ ἔδωσαν πραγματικὰ μιὰ εὐκαιρία. Ἄρχες, κριτικοί, ἀκόμη καὶ πολλοὶ καλλιτέχνες ἐνοιώσαν πάντοτε, ὅτι τὸ «ἀφήστε τὸν λαὸ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὴν τέχνην» ἦταν μιὰ ἀρχὴ καλύτερη ἀπὸ τὸ «ἀφήστε τὴν τέχνη νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν λαὸ».

Ἄλλὰ σήμερα ἐγίνε σὲ μιὰ μεγάλη πόλι μιὰ ἐπαναστατικὴ ἀλλαγὴ, ἡ ὁποία —ἐλπίζομε— μπορεῖ κάλλιστα νὰ γίνῃ παράδειγμα γιὰ μίμησι σ' ὅλο τὸν κόσμον. Εἶναι πολὺ φυσικὸς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ σκηνὴ αὐτῆς τῆς εἰρηνικῆς ἐπαναστάσεως εἶναι τὸ Παρίσι, ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα πνευματικὰ κέντρα τοῦ κόσμου. Ἄλλὰ ἡ ἀκριβὴς θέσις, ποὺ ἐπελέγη γιὰ τὸ πείραμα, προκαλεῖ βεβαίως κάποια κατὰπληξι: Ἕνας ὑπόγειος σιδηροδρομικὸς σταθμὸς!

Πρόκειται γιὰ τὸν σταθμὸ τοῦ Λούβρου, κοντὰ στὸ περίφημο μουσεῖο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔχουν ἀναπαραγάγει γύρω στὰ 40 ἔργα τέχνης. Ὁ σταθμὸς αὐτὸς καθαυτὸς ἔχει ἀνακαινισθῆ καὶ εἶναι πολὺ φωτεινός, οἱ δὲ ἀποβάθρες του καλύπτονται ἐσωτερικὰ ἀπὸ τοίχους σὲ ἀπομίμησι πέτρας... Κάθε λίγα μέτρα ἔχουν τοποθετήσῃ ἀντίγραφα, ἀναπαραγωγὲς ἢ φωτογραφίες, μερικῶν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καλλιτεχνήματα τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ὑπάρχουν ἀντίγραφα αἰγυπτίων θεῶν, ἐλληνικῶν ἀγαλμάτων καὶ ζωγραφικῶν πινάκων τῆς Ἀναγεννήσεως.

Τὴν ἰδέα γι' αὐτὸν τὸν «ἐκπολιτιστικὸν ὑπόγειον σταθμὸν» τὴν ἔρριξε ὁ Διευθυντὴς Δημοσίων Σχέσεων τῶν Γαλλικῶν Ὑπογείων Σιδηροδρόμων, σὲ συνεργασία μὲ τὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου. Ἡ ἰδέα βρῆκε σθεναρὰ ὑποστήριξι ἀπὸ τὸν κ. Ἀντρέ Μαλρῶ, τὸν Γάλλο Ὑπουργὸ Πολιτισμοῦ. Χρειάσθησαν ἐπὶ μῆνες γιὰ τὴν ἀνακαίνισι καὶ τὴν διαμόρφωσι τοῦ σταθμοῦ, ποὺ ἄρχισε νὰ λειτουργῇ ξανά στὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου.

MUSEE DANS LE METRO

«L'Art pour les Masses» voilà une idée débattue par les intellectuels depuis des siècles. Jusqu'ici on considérait cela impossible, et aujourd'hui même bon nombre de personnes jugent l'entreprise ridicule. «Le peuple ne peut apprécier ces choses-là», disent-ils sur un ton de supériorité. Mais sans demander son avis au «peuple», ni le mettre réellement à l'essai, les autorités, les entreprises, bien des artistes même, ont toujours eu le sentiment que «laisser le peuple venir à l'art» était un principe meilleur que «laisser l'art venir au peuple».

Mais aujourd'hui, dans une grande ville, une révolution s'est produite, qui risque — on l'espère — d'être imitée dans le monde entier. Il est de bon ton que le théâtre de cette révolution tranquille soit Paris, l'un des plus grands centres culturels du monde. Mais l'endroit même, choisi pour tenter l'expérience est sans doute quelque peu étonnant puisqu'il s'agit d'une station de métro.

La station de métro dont il s'agit est celle du Louvre, tout près du célèbre musée dont elle a reproduit quelques quarante oeuvres d'art. La station est lumineuse et rénouvée, avec ses quais tapissés de murs qui imitent la pierre... Elle est ponctuée tous les quelques mètres de copies, reproductions ou photographies de quelques unes des plus grandes oeuvres d'art que l'Antiquité ait jamais produites. Copies de divinités égyptiennes, de statues grecques, de peintures de la Renaissance.

L'idée de cette «station de métro culturelle», a été lancée par le Directeur de la Publicité du Métro Français en collaboration avec le Musée du Louvre. Cette initiative a été vivement appuyée par Monsieur André Malraux, Ministre des Affaires Culturelles. Il a fallu sept mois à la station pour faire peau neuve et se transformer. On l'a rouverte fin septembre.

Όσο για τα αποτελέσματα που θα έχει η ιδέα αυτή στους άπλους Παριζιάνους, αυτό είναι κάτι που μένει να εκτιμηθεί. Άλλα βαδίζοντας κανείς κάτω στις αποβάθρες του υπογείου σιδηροδρόμου παρατηρεί πώς οι άνθρωποι —που πηγαίνουν με βιασύνη για δουλειές ή για τα ψώνια τους— σχηματίζουν μικρές ομάδες γύρω από κάθε έργο, το εξετάζουν με περιέργεια και μοιάζουν αρκετά εκπληκτοι από το γεγονός, ότι θα μπορούσε να τους προσελκύσει ένα τέτοιο «ύλικό». Φθάνει ένα τρένο. Οι ομάδες διαλύονται, κόσμος μπαίνει και βγαίνει από το τρένο, καινούργιοι όμιλοι σχηματίζονται, για να παρατηρήσουν με προσοχή και να συζητήσουν. Κατάκοποι επιχειρηματίες, γηραιές κυρίες με τις τσάντες τους για τα ψώνια, κορίτσια με μίνι φούστες, νεαροί χίππυς, όλοι σταματούν να ρίξουν μιὰ ματιά.

Σχετικά με τα στατιστικά στοιχεία, ο σταθμός υπελόγησε, ότι είχε μιὰ αύξηση 40% σέ επιβάτες τὸν πρώτο μῆνα με τὴν «καινούργια του ὄψη». Μένει νὰ διαπιστωθῆ ἂν αὕτη ἡ αύξηση ἦταν ἀποτέλεσμα μᾶλλον τοῦ νεωτερισμοῦ παρά τῆς τέχνης. Άλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ πῆ κανεὶς, ὁ σταθμὸς τοῦ Λούβρου εἶναι σίγουρα πρὸ ἐλκυστικὸς καί, γι' αὐτοὺς πού ἐνδιαφέρονται, ἀκόμη πρὸ μαγευτικὸς.

Quant à l'effet que produira sur les Parisiens une telle initiative, il reste encore à évaluer. Mais que l'on fasse les cent pas sur les quais et l'on s'aperçoit que les gens qui vont ou viennent en toute hâte de leur travail ou de leurs courses, forment des groupes autour de chaque ouvrage, l'examinent avec curiosité paraissant tout à fait surpris de se sentir attirés par de telles «Antiquités». Un train arrive, les groupes se dispersent, les gens montent et descendent, de nouveaux groupes se forment qui regardent et discutent. Hommes d'affaires à l'air las, vieilles dames avec leurs sacs à provisions, jeunes filles en mini-jupes, hippies, tous s'arrêtent pour jeter un coup d'oeil.

Quant aux statistiques, la station a enregistré une augmentation de 40% du nombre des passagers pendant le mois qui a suivi son «renouveau». Que ceci ait été davantage une conséquence de l'attrait de la nouveauté que de l'art reste à prouver. Mais peu importe les opinions, la station du Louvre est certainement plus attrayante, et pour les intéressés, beaucoup plus séduisante.

Επιβάτες, πού περιμένουν στὸν σταθμὸ τοῦ Λούβρου, παρατηροῦν ἕνα ἀντίγραφο τοῦ ἀγάλματος τοῦ Αἰγυπτίου Θεοῦ Ἄμωνα.

Pour meubler l'attente, les voyageurs contemplent une reproduction de la statue du Dieu Egyptien Amon.

Ἡ κ. David ἀπονέμει στὸν κ. Nouvel τὸ κῦπελλο καὶ τὸ μετᾶλλο τοῦ πρώτου νικητοῦ στὴν κατηγορία ἀνδρῶν, κατὰ τοὺς χιονοδρόμικους ἀγῶνες τῆς 4ης Μαρτίου 1972.

Mme David remettant à M. Nouvel la coupe du vainqueur, catégorie hommes, lors des compétitions de ski du 4 mars 1972.

20.3.72	ΤΜ. ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ	—	STG/ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΙ	0-3
»	ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ Β'	—	STG/ΕΦΑΡΜΟΣΤΑΙ	3-1
21.3.72	ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΙΣ	—	ΑΛΟΥΜΙΝΑ	1-0
»	STG/Ι	—	MR/ΤΙΡΑΓΕ	2-0
23.3.72	ΧΥΤΗΡΙΟΝ	—	ΓΚΑΡΑΖ	2-2
»	ΥΠ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ	—	ΧΗΜΕΙΟΝ	2-0
27.3.72	ΑΛΟΥΜΙΝΑ	—	STG/ΤΟΡΝΑΔΟΡΟΙ	0-2
»	MR/ΤΙΡΑΓΕ	—	STG/ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ	2-1
28.3.72	ΧΥΤΗΡΙΟΝ	—	ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ Β'	1-1
»	STG/ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΙ	—	ΥΠ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ	0-4
30.3.72	ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΙΣ	—	ΗΛΕΚΤΡΟΔΙΑ	0-0
»	STG/Ι	—	ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ Α'	3-2
3.4.72	ΤΜ. ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ	—	ΥΠ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ	3-1
»	ΓΚΑΡΑΖ	—	ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ Β'	2-2
4.4.72	ΗΛΕΚΤΡΟΔΙΑ	—	STG/ΤΟΡΝΑΔΟΡΟΙ	2-0
»	ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ Α'	—	STG/ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ	2-1
6.4.72	ΧΥΤΗΡΙΟΝ	—	STG/ΕΦΑΡΜΟΣΤΑΙ	2-0
»	ΧΗΜΕΙΟΝ	—	STG/ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΙ	3-6

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεσμάτων προεκρίθησαν οἱ ὁμάδες ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΙΣ, ΑΛΟΥΜΙΝΑ, STG/Ι, ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ Α', STG/ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΙ, ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ, ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ Β' καὶ ΧΥΤΗΡΙΟΝ. Γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ πρωταθλητοῦ οἱ ὁμάδες αὐτὲς συνέχισαν ἀγωνιζόμενες μὲ τὸ σύστημα νὸκ - ἄουτ. Τὸ ἴδιο σύστημα ἐφηρμόσθη καὶ στοὺς ἀγῶνες, πού ἔγιναν μεταξὺ τῶν ὑπολοίπων 8 ὁμάδων, οἱ ὁποῖες ἀπεκλείσθησαν στοὺς προκριματικούς. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων αὐτῶν θὰ δημοσιευθοῦν στὸ ἐπόμενο τεύχος.

14.3.72	SECTION ENERGIE - LABORATOIRE	1-1	»
»	GARAGE - STG/AJUSTEURS	2-0	»
16.3.72	ELECTROLYSE - STG/TOURNEURS	5-0	»
»	MR/TIRAGE - ELECTRICIENS A'	3-3	»
20.3.72	SECTION ENERGIE - STG/HYDRAULICIENS	0-3	»
»	ELECTRICIENS B' - STG/AJUSTEURS	3-1	»
21.3.72	ELECTROLYSE - ALUMINE	1-0	»
»	STG/Ι - MR/TIRAGE	2-0	»
23.3.72	FONDERIE - GARAGE	2-2	»
»	SERVICE TRANSPORTS - LABORATOIRE	2-0	»
27.3.72	ALUMINE - STG/TOURNEURS	0-2	»
»	MR/TIRAGE - STG/ALUMINIUM	2-1	»
28.3.72	FONDERIE - ELECTRICIENS B'	1-1	»
»	STG/HYDRAULICIENS - SERVICE TRANSPORTS	0-4	»
30.3.72	ELECTROLYSE - ELECTRODES	0-0	»
»	STG/Ι - ELECTRICIENS B'	3-2	»
3.4.72	SECTION ENERGIE - SERVICE TRANSPORTS	3-1	»
»	GARAGE - ELECTRICIENS B'	2-2	»
4.4.72	ELECTRODES - STG/TOURNEURS	2-0	»
»	ELECTRICIENS A' - STG/ALUMINIUM	2-1	»

Πρέπει να σημειώσουμε πάντως, ότι το έσωτερικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου έσημείωσε καταπληκτική έπιτυχία. Σε όλους τους αγώνες οι κερκίδες του Σταδίου ήσαν γεμάτες από οπαδούς των αγωνιζομένων ομάδων, οι όποιοι ένισχυαν τους παίκτης με κάθε είδους έκδηλώσεις.

Για την άρτία όργάνωση και διεξαγωγή του πρωταθλήματος αυτού, ή Λέσχη κατήρτισε ειδική έπιτροπή, την όποια άπετέλεσαν οι κ.κ. Σ. Κασδάς, Ζ. Καρκασίνας, Δ. Ξανθόπουλος, Χ. Μπόζοβιτς, Ε. Παναγιωτόπουλος, Ι. Παπαγεωργίου και Δ. Φιλακουρίδης. Έπίσης άθλοθέτησε κύπελλα και μετάλλια για τις νικήτριες όμάδες κάθε όμιλου.

ΜΠΑΣΚΕΤ

Η όμάδα τής Λέσχης μας έλαβε μέρος στο Νομαρχιακό πρωτάθλημα μπάσκετ και κατέλαβε μάλιστα την Β' θέση. Τα άποτελέσματα των σχετικών αγώνων έχουν ως εξής :

5.3.72 ΘΗΒΑΙ	— ΜΕΔΕΩΝ	48 - 38
12.3.72 ΜΕΔΕΩΝ	— ΑΛΙΑΡΤΟΣ	41 - 39
19.3.72 ΜΕΔΕΩΝ	— ΛΕΒΑΔΕΙΑ	48 - 31

Τήν προπόνηση των έφήβων έχουν αναλάβει οι κ.κ. Βάλλας και Θεοδωρόπουλος, οι δε προπονήσεις διεξάγονται κανονικά δύο φορές τήν έβδομάδα.

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΕΣ

Τό Σάββατον 4 Μαρτίου διεξήχθησαν με μεγάλη έπιτυχία οι έτήσιοι αγώνες χιονοδρομιών τής Λέσχης «Μεδεών» στην κατάλευκη πίστα του Πιερνασοού. Παραθέτομε τα άποτελέσματα κατά κατηγορίας και σειράν κατατάξεως :

Άνδρών	: κ.κ. Nouvel, Bonfils, Ayme.
Γυναικών	: κ.κ. Bonfils, Capot, Nouvel.
Νεανίδων	: Δίδες Buttard, Brière, Coignus.
Κορασίδων	: Δίδες Ayme, Brefort, Arnou.
Νέων	: κ.κ. Σανικόπουλος, Arnou, Amadéi.
Παίδων 12 - 13 έτών	: κ.κ. Noyer, Amadéi, Coignus.
Παίδων 10 - 11 έτών	: κ.κ. Nouvel, Picard, Dalmon.
Παίδων 8 - 9 έτών	: κ.κ. Laheurte, Hudellet, Regis.
Παίδων 6 - 7 έτών	: κ.κ. Capot, Laheurte, Nouvel.

Τους αγώνες παρηκολούθησε και ό Διευθυντής του Έργοστασίου μετά τής κυρίας David, οι όποιοι επέδωσαν και τα ειδικά κύπελλα και μετάλλια εις τους νικητάς.

ΑΕΡΟΜΟΝΤΕΛΙΣΜΟΣ

Τό νέο αυτό τμήμα προσετέθη τελευταία στις δραστηριότητες τής Λέσχης. Σύντομα δε θα έχουμε τήν εύκαιρία να θαυμάσωμε θεαματικές έπιδείξεις στο Στάδιο.

ΣΤΙΒΟΣ

Στις 19 Μαρτίου ή Λέσχη διοργάνωσε αγώνες δρόμου στο Στάδιο με συμμετοχήν πολλών νεαρών άθλητών καθώς και άθλητών τής Άεροπορικής Βάσεως Άντικύρας. Τα άποτελέσματα έχουν ως εξής :

Δρόμος 600 μ. (παίδων 8 - 12 έτών)	: Ρ. Amadei, Γ. Μανώλης, G. Coignus.
Δρόμος 1500 μ. (παίδων 13 - 16 έτών)	: Ι. Ζαράνης, Κ. Δημόπουλος, Δ. Μανώλης.
Δρόμος 3000 μ. (νέων)	: Μ. Λάντζος, Κ. Νταλιάνης, Γ. Χαλκιδιάς.
Δρόμος 5000 μ. (άνδρων)	: Φ. Κουντουρογιάννης, Γ. Κανιούρας, Η. Capot.

Στους νικητάς άπενεμήθησαν από τήν Λέσχη μετάλλια και διπλώματα.

Έξ άλλου στις 26 Μαρτίου ή Λέσχη μας έλαβε μέρος στους Νομαρχιακούς αγώνες στίβου, που διεξήχθησαν στη Λιβαδιά, και κατέκτησε διά του Σπ. Κασδά τήν πρώτη θέση στη σφαιροβολία και τήν δεύτερη στην δισκοβολία. Έπίσης στον δρόμο 100 μ. τήν τρίτη θέση διά του Μ. Τζιβόγλου.

(Συνέχεια σελίς 34)

6.4.72 FONDERIE - STG/AJUSTEURS 2 - 0 »
» LABORATOIRE - STG/HYDRAULI- CIENS 3 - 6 »

A la suite des résultats ci-dessus, les équipes de : l'ELECTROLYSE, ALUMINE, STG/1, ELECTRICIENS A', STG/HYDRAULICIENS, SERVICE TRANSPORTS, ELECTRICIENS B' et FONDERIE ont été sélectionnées.

Les rencontres se poursuivent selon les lois du «knock-out» pour déterminer le vainqueur final. Les équipes éliminées ont, de leur côté, continué à jouer entre elles selon le «knock-out». Les résultats de ces rencontres seront publiés dans notre prochain numéro.

De toute manière il est à noter que le tournoi interne de football a connu un grand succès. Pour toutes les rencontres les gradins du Stade étaient pleins, la foule participant au jeu par tous les moyens.

Un comité spécial est chargé de l'organisation de ces tournois. Il est constitué des MM. S. Kasdas, Z. Karakassinas, D. Xanthopoulos, Chr. Bozovits, E. Panayotopoulos, J. Papageorgiou et D. Filakouridis. Des coupes et médailles seront offertes aux vainqueurs de chaque groupe.

BASKET

L'équipe de notre Club a participé au tournoi Départemental de basket-ball et a remporté la 2ème place. Les résultats de ces rencontres sont les suivants :

5.3.72 THEBES - MEDEON	48 - 38 points
12.3.72 MEDEON - ALIARTOS	41 - 39 »
19.3.72 MEDEON - LEVADIA	48 - 31 »

L'entraînement des jeunes est assuré par MM. Vallas et Théodoropoulos deux fois par semaine.

SKI

Le samedi 4 mars s'est brillamment déroulée la course annuelle de ski du Club «Médéon» sur la piste enneigée du Parnasse. Nous donnons ci-après, les résultats par catégories et par ordre de classement :

Hommes	: MM. Nouvel, Bonfils, Ayme.
Femmes	: Mmes Bonfils, Capot, Nouvel.
Jeunes filles	: Melles Buttard, Brière, Coignus.
Petites filles	: Melles Ayme, Brefort, Arnou.
Garçons	: MM. Sanikopoulos, Arnou, Amadéi.
Enfants 12 - 13 ans	: MM. Noyer, Amadéi, Coignus.
Enfants 10 - 11 ans	: MM. Nouvel, Picard, Dalmon.
Enfants 8 - 9 ans	: MM. Laheurte, Hudellet, Regis.
Enfants 6 - 7 ans	: Capot, Laheurte, Nouvel.

M. et Mme David ont assisté à cette démonstration sportive et ont remis les coupes et médailles aux vainqueurs.

AEROMODELISME

Il s'agit d'une nouvelle section récemment ajoutée aux activités du Club. Nous aurons, très prochainement, l'occasion d'assister à une démonstration d'aéromodélisme au Stade.

ATHLETISME

Le Club a organisé le 19 mars des courses au Stade d'Aspra Spitia avec la participation de nombreux jeunes athlètes et d'athlètes de la Base Aérienne d'Antikyra.

Les résultats sont les suivants :

600 m. (enfants 8 - 12 ans)	: Ρ. Amadéi, G. Manolis, G. Coignus.
1500 m. (enfants 13 - 16 ans)	: J. Zaranis, K. Dimopoulos, D. Manolis.

(Suite page 34)

Η ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ «ΜΕΔΕΩΝ»

(συνέχεια από σελίδα 33)

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του το τμήμα κινηματογράφου της Λέσχης παρουσίασε με επιτυχία τις κάτωθι ταινίες, τις οποίες έχορήγησε η Κινηματογραφική Λέσχη της Ελλάδος και το Γαλλικό Ίνστιτούτο.

1. Thérèse Desqueyroux, 2) Πρόγευμα στη χλόη, 3) Τα 400 κτυπήματα, 4) Ένας καταδικασμένος σε θάνατο δραπέτευσε, 5) Όφθαλμόν αντί όφθαλμού, 6) Το Παρίσι μάς ανήκει, 7) Άνοικτη έπιστολή, 8) Το κορίτσι με τα χρυσά μάτια, 9) Ο πορτοφολάς, 10) Η γένεσις του κινηματογράφου.

Παράλληλα προβλήθη και η ταινία «Οί Όλυμπιακοί αγώνες του Μεξικού», την οποίαν παρηκολούθησαν περισσότερα από 500 άτομα.

NOTRE CLUB «MEDEON»

(suite de la page 33)

3000 m. (jeunes) : M. Lantzou, K. Dalianis, G. Halkidias.
5000 m. (hommes) : F. Koundouroyannis, G. Kaniouras, H. Capot.

Le Club a distribué aux vainqueurs médailles et diplômes.

En outre, le 26 mars, le Club a participé aux compétitions d'Athlétisme du Département qui se sont déroulées à Lévia, au cours desquelles M. Kasdas a remporté une première victoire au lancement de poids et une deuxième au lancement du disque. A la course de 100 m. Michel Tzivoglou s'est également classé troisième.

CINEMA

Dans le cadre de ses activités, la Section Cinéma du Club a présenté, avec beaucoup de succès, les films suivants, fournis par la Cinémathèque de Grèce et l'Institut Français:

1. Thérèse Desqueyroux, 2. Déjeuner sur l'herbe, 3. Les 400 coups, 4. Un condamné à mort s'échappe, 5. Oeil pour oeil, 6. Paris nous appartient, 7. Lettre ouverte, 8. La fille aux yeux d'or, 9. Le pickpocket, 10. La naissance du cinéma.

Le film sur «Les Jeux Olympiques du Mexique» a également été projeté. Y assistèrent plus de 500 personnes.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΣ...

(συνέχεια από σελίδα 15)

τη ζωή μας αρκετά άνετη, δεν μένουν περισσότερο από 8 - 10 μέρες! Συνηθισμένοι από τα μικρά τους χρόνια να εργάζονται, δεν μπορούν να μείνουν χωρίς να ασχολούνται με κάτι. Και στα Άσπρα Σπίτια δεν έχουν φυσικά να κάνουν τίποτα.

— Πώς βρίσκετε τη ζωή στα Άσπρα Σπίτια, συγκριτικά με τη ζωή σας στη Χαιρώνεια;

— Μα δεν συγκρίνεται καθόλου, ούτε φυσικά μπορεί να παραβληθεί η Χαιρώνεια με τα Άσπρα Σπίτια. Έκει, εκτός από τα είδη πρώτης ανάγκης, για όλα τα άλλα έπρεπε να τρέξουμε στη Λιβαδιά. Στα Άσπρα Σπίτια μπορώ να πω, ότι βρίσκομε ό,τιδήποτε θέλομε, όπως σε μιá μεγάλη πόλι.

— Δηλαδή κατά τη γνώμη σας δεν λείπει τίποτα από τα Άσπρα Σπίτια.

— Τί να λείπη; Καταστήματα, Σχολεία, Τράπεζα, υπάρχουν. Άθλητικές εγκαταστάσεις, κινηματογράφος, Δημόσιες Υπηρεσίες, υπάρχουν. Θάλασσα... έχομε. Μονάχα ή έκκλησία νομίζω, ότι μάς λείπει. Ο πληθυσμός μεγάλωσε πολύ και ή μικρή Έκκλησία της Αναλήψεως δεν μπορεί να μάς εξυπηρετήσει. Πιστεύω όμως να φροντίση και γι' αυτήν ή Έταιρία, όπως φρόντισε και για όλα τα άλλα.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1	■							■		
2		■								
3										
4					■			■		■
5			■		■					
6				■						
7					■					
8		■					■			
9									■	
10	■					■				

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Την θεραπεία της έπέτυχε το 1885 ο Παστέρ (γεν.) — Φωνήεντα γραμμένα συχνά πάνω από την Ώραία Πύλη.
2. Σ' αυτό κυριαρχούν συχνά οι μπλόφες — Ίαπωνικό θέατρο.
3. Οι σοβαρότερες υποθέσεις απαιτούν περισσότερα (γεν.).
4. Έμποδίζω ή και φυλακίζω, στην αρχαία.
5. Ο Λουδοβίκος αυτός έπωνομαζόταν Δίκαιος — Όπλα, σκεύη ή... μουσικά όργανα (άρχ.).
6. Νόμισμα χώρας της Βαλτικής — Χρησιμοποιείται εύρύτατα για τόν ίματισμό του στρατού (δοτ. πληθ.).
7. Άπο τόν μέλλοντα βοηθητικού ρήματος — Εύμενης ή αγαθός, στην καθαρεύουσα.
8. Και λαχείον σημαίνει (δοτ.) — Ό,τι και το 2 όριζ. β'.
9. Και αυτή... έξαντλείται (αίτ.).
10. Έπίρρημα που ύπονοει και... φυλακή (άντιστρ.) — Πτηνό με πολύ ώραίο πτέρωμα (καθ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Στη δημοτική σημαίνει και άνηλεής ζυλοδαρμός (γεν.).
2. Άλλοτε πρωτεύουσα της Λεττονίας (γεν.) — Βυζαντινή νότα.
3. Πρόθεσις — Έχει και την έννοια του θανάτου.
4. Συνοδεύει τη ζωή τών περισσότερων ανθρώπων σήμερα (άντιστρ.) — Άντιστροφή προς. άντωνυμίας (δοτ.).
5. Ρήμα που άκούγεται συχνά το καλοκαίρι — Συνηθισμένο άνδρικό όνομα (ζεν.).
6. Έξυπηρετεί συγκαιωνίες (άρχικά) — Υπάρχουν και... παρθένα (καθαρ., γεν.).
7. Άγγλος στρατιωτικός, έφευρέτης φερωνύμου έγκαίροφλεγοϋς όβίδος — Άντιστροφή άρθρου (δοτ.).
8. Προκάτοχος της «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ» — Δείχνει.
9. Αυτά τα σπίτια είναι πιό υγιεινά (γεν.).
10. Χρησιμοποιείται εύρύτατα σε γλυκίωματα και φαγητά (καθαρ.) — Έξαιρετικά εύφεις, κατά μιάν έννοια (αίτ.).

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

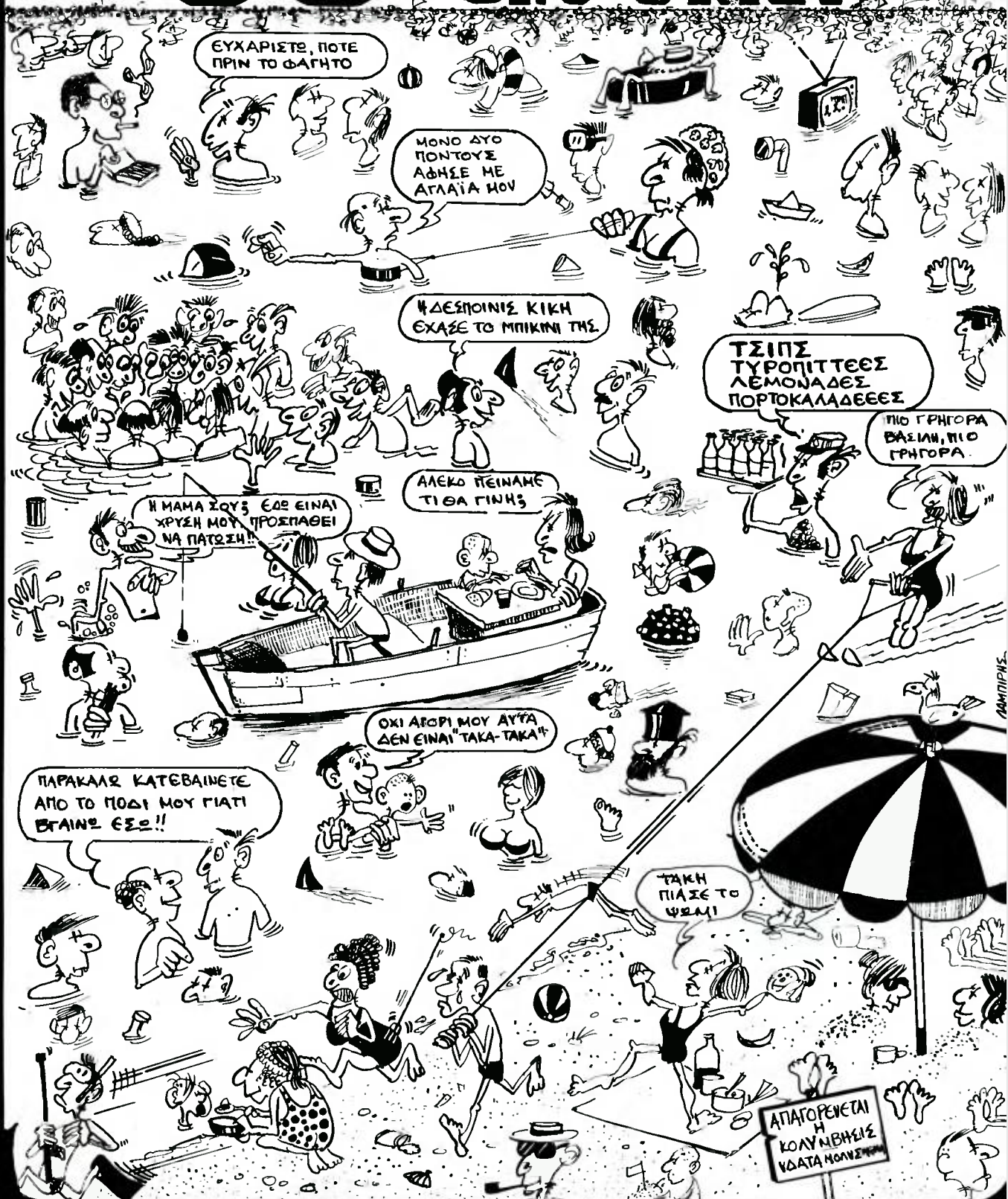
1. ΑΡΕΣΤΟΝ — ΗΣ. 2. ΦΑΝΗ — ΖΑ·Ι·ΜΗ. 3. ΡΙΤΣΟ — ΝΑ·Ι·Σ. 4. ΟΧΟΣ — ΣΚΡΑ. 5. ΛΟΥΚΙΑΝΩ. 6. ΙΔΗ — ΨΗΝΕΣ. 7. ΤΟ — ΣΗΤ (ΤΗΣ) — ΝΙΣ. 8. ΗΡΑΚΛΗΣ — ΣΙ. 9. ΑΓΙΑΣΜΑ. 10. ΑΝΙΑΣ — ΑΛΣΗ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΑΦΡΟΔΙΤΗ. 2. ΡΑ·Ι·Χ — ΔΟΡΑΝ. 3. ΕΝΤΟΛΗ — ΑΓΙ(Α). 4. ΣΗΣΣΟ (ΟΣΣΗΣ) — ΣΚΙΑ. 5. ΥΨΗΛΑΣ. 6. ΟΖ (ΖΟ) — ΣΚΗΤΗΣ. 7. ΝΑΝΚΙΝ — ΣΜΑ. 8. ΙΑΡΑΕΝ (ΝΕΑΡΑΙ) — ΑΛ (ΛΑ). 9. Η ΜΙΑΝΣΙΣ. 10. ΣΗΣ — ΣΙΓΗ.

39°

ΥΠΟ ΣΚΙΩΝ

AL